

AVAZ ARAşTIRMA VE STRATEJİ MERKEZİ GENEL BAşKANLIğI
KİMLİK SORUNU PANELİ

Düzenleyen
Genel Başkan şerafettin DENİZ

Yer: Zübeyde Hanım Caddesi No:56, Azafı Plaza
Beştepe / ANKARA

Tarih: 24 Mayıs 2025

Saygıdeğer konuklar,

Panelimize hoş geldiniz. Sefalar getirdiniz.

Değerli dostlar şimdi sizleri başta Ulu önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere tüm şehitlerimizin manevi huzurunda bir dakikalık saygı duruşuna ve ardından da İstiklal Marşını okumaya davet ediyorum.

Evet kıymetli dostlar, şimdi aramıza teşrifleriyle bizleri mutlu kılan misafirlerimizi takdim etmek istiyorum.

Eski milletvekillerimizden Behiç ÇELİK Bey, Hanifi ÇELİK Bey, Kemal ALBAYRAK Bey, Şaban KARDEŞ Bey, Ali UZUNIRMAK Bey, İyi Parti Genel İdare Kurulu üyesi Ünzile YÜKSEL hanımefendi, yine İyi Parti Gençlik Kolları Başkanlığı Genel Koordinatörü Doğan ÇAYLAK beyefendi, İyi Parti Ankara İl Başkanı Dr. Yener YILDIRIM Bey ve yönetim kurulu üyesi arkadaşları.

İyi Parti, Çankaya, Yeni Mahalle, Mamak, Keçiören, Etimesgut, Altındağ, Gölbaşı ilçe başkanları ve yönetim kurulu üyesi arkadaşlarımız.

Salih Kılıç Beyefendi, Türk İş Eski Genel Başkanı ve kardeş STK'ların çok kıymetli başkan ve yöneticileri aramızdalar. Kendilerini de hoş geldiniz diyorum.

Değerli dostlar, şimdi panelimizin açılış konuşmasını yapmak üzere Avaz Araştırma ve Strateji Merkezimizin Genel Başkanı Sayın Şerafettin DENİZ Bey'i kürsüye davet ediyorum.

Şerafettin DENİZ;

Sayın milletvekillerim, saygı değer il başkanım, İyi Parti'nin ilçe başkanları, yöneticileri, Türk İş'in eski genel başkanı, sivil toplum kuruluşlarımızın çok kıymetli başkanları ve yöneticileri, İyi Parti GİK Üyesi Ünzile YÜKSEL hanımefendi, AVAZ Ailemizin çok kıymetli mensupları, Hepinizi saygı ve hürmetlerimle selamlarken merkezimizce düzenlenen “Kimlik Sorunu” konulu panelimize teşriflerinizden dolayı her birinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Hoş geldiniz diyorum.

AVAZ olarak Türkiye'nin gündemindeki önemli sorunları gerçekçi ve millî bir bakış açısıyla değerlendiren Türk siyasetinin ve Türk Bilim Dünyasının önemli şahsiyetlerini ve onların görüş ve düşüncelerini sizlerle buluşturmaya devam ediyoruz.

Kurulduğumuz günden bugüne yapmış olduğumuz çalışmalara göstermiş olduğumuz ilgi ve katılımlarınız AVAZ olarak doğru yolda olduğumuzu gösteren en önemli kanıtlardan biridir. Bu ilgi ve alakanız devam ettiği sürece önümüzdeki dönemlerde de çitayı yükselterek eksiklerimizi ve varsa hatalarımızı da minimize ederek çalışmalarımıza aralıksız devam edeceğiz.

Kıymetli misafirler, değerli hazırun,

Bugün de, her birimizin hakkında 3-5 cümle sarf edebileceği ama derinlemesine analiz yapmakta zorlanacağı son derece önemli bir konuyu gündemimizde taşımaya karar verdik.

Bu günkü konumuz: “Kimlik sorunu”.

Aslında, bu panele isim ararken önce sadece “kimlik” olarak düşünmüştük. Sonra sanki söz konusu olan nüfus cüzdanıymış gibi algılanmaya başlayınca yanına bir de sorunu sözcüğünü ekledik. Panelimizin adını “Kimlik Sorunu” şeklinde belirledik.

Tabii kimlik aslında sorun mudur? Ya da sadece sorun mu üretir? Yoksa farklı kimliklere sahip kişilerin ve toplulukların birlikte ortak bir gelecek inşa etmek için düşüncelerini, hayata bakış açılarını birleştirmeleri, olumlu bir motivasyon ve pozitif bir enerji de yaratabilir mi? sorularının cevabını birazdan çok kıymetli panelistlerimiz bizlere anlatacaklardır.

Kıymetli konuklar,

Çok sayıda farklı kimliklerden söz etmek mümkün. Yani etnik kimlik, dinsel kimlik, toplumsal kimlik, kurumsal kimlik, sosyolojik kimlik gibi. İyi Partilisiniz, bir parti kimliğiniz var, Avaz Üyesisiniz, onun bir kimliği var. Kimlik çok ama sanırım bu salonda bulunan bütün arkadaşlarımız ve bizim için en önemli olanı ise millî kimliktir.

Millî kimlik nedir? Ne değildir? Türk millî kimliğinin daha sağlam temellere oturabilişimiz ve içinden geçtiğimiz bu sıkıntılı dönemleri bir daha yaşamamamız, çocuklarımızın ve torunlarımızın da böyle bir sorunla uğraşmaması için neler yapılmalıdır? Sorusunun cevabını da birazdan alabileceğiz.

Saygıdeğer konuklar,

Kimlikle ilgili burada ahkâm kesecek durumda değilim. Sonuçta bu konuda uzman, bilim dünyasının çok önemli iki ismi bizimle birlikte. Yine hem siyasette hem de hukuk alanında kendisini ispat etmiş İyi Parti'nin çok kıymetli genel sekreteri Uğur POYRAZ da bizimle.

Onlar birazdan zaten sizlere bütün detaylarıyla kimlikle özellikle de millî kimlik ile ilgili kanaatlerini ve düşüncelerini anlatacaklar. Özellikle son dönemlerde ülkemizin içinde bulunmuş olduğu gelişmeler, terör örgütüyle yapılan pazarlıklar, o pazarlıklar neticesinde millî kimliğimizin de pazarlık konusu yapılabileceği ile ilgili düşüncenin yaratmış olduğu olumsuz ve umutsuz havanın çoğumuzun karamsarlığa sevk ettiği bir gerçektir.

Panelistlerimizin özellikle millî kimliğin inşası için yapacakları çok değerli analizler ve önerilerden sonra bu panelin bitiminde karamsarlığa gerek olmadığının, bu büyük milletin dününde olduğu gibi bu günün de ve yarın da karamsarlıkları umuda, karanlıkları aydınlığa çevirebilecek cevhere sahip olduğuna hep birlikte bir kez daha anlamış olacağız.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde 19 Mayıs 1919'da Samsun'da yakılan meşale ile başlayan ve 9 Eylül 1922'de İzmir'in dağlarında çiçekler açıncaya kadar sürdürülen

olağanüstü kurtuluş mücadelesinin varisleri olan bizlerin farkına varması gereken diğer bir hususun, fitratın değişmediğini, Anadolu'nun dağlarında çiçekler açtıran kanın da hâlâ aynı kan olduğu gerçeğidir.

Unutmamalıyız ki, zaferler aydınlıkta kutlanır ama karanlıkta kazanılır. En karanlık an, şafağın sökmeye yakın olduğu andır. Eninde sonunda, Türk milletinin beklediği şafak da mutlaka sökecektir.

Bu duygu ve düşüncelerimle panelimizin hayırlara vesile olmasını diliyorum. Hepinizi bir kez daha saygı ve hürmetlerimle selamlıyorum. Allah hepinizden razı olsun.

Sunucu;

Evet değerli dostlar şimdi artık, panelimize geçiyoruz.

Panelimizi yönetmek üzere Türk Büro Sen Eski Genel Başkanı, Eski Konya Milletvekili ve AVAZ onursal başkanı Sayın Fahrettin YOKUŞ beyi buraya davet ediyorum.

Hukukçu ve İyi Parti Genel Sekreteri Sayın Uğur POYRAZ beyefendiyi, Prof. Dr. Barış DOSTER Hocamızı ve son olarak Prof. Dr. Timuçin KODAMAN Hocamızı sahneye davet ediyorum.

Evet, artık ben sözü; panelimizi yönetmek üzere Sayın Fahrettin YOKUŞ beyefendiye ve panelistlerimize bırakıyorum. Hayırlı olsun, kolay gelsin.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Çok kıymetli konuklar, toplantımızı açarken ben de başta değerli hocalarımız, kıymetli milletvekilim olmak üzere bütün katılımcılara teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum.

Gündemin çok yoğun olduğu bugünlerde çok önemli bir konu enine boyuna tartışılacak. Konun uzmanı değerli konuşmacılar, ülkemizde cumhuriyet kurulduktan sonraki süreçte de zaman zaman gündeme gelen kimlik meselesini değerlendirecekler. Aslında buna kimlik sorunu diyemeyiz. Özellikle siyasi kimlik sorunu diyemeyiz.

Cumhuriyetimiz kurulduktan sonra ilk anayasalarımızda da yer aldığı gibi ve bugünkü anayasamızda da var olduğu gibi aslında Türkiye'de bir "kimlik sorunu" bizim bakış açımız noktasında yoktur.

Çünkü hem anayasamızdaki tanım hem de Türk toplumunun 1000 yıldır aynı coğrafyada farklı etnisiteye ait de olsalar da; birlikte yaşamayı ve ortak kültür oluşturmayı başarmış büyük ve muhteşem bir ailedir.

Bu hususta Türk kamuoyu maalesef her konuda olduğu gibi ikiye ayrılmış durumda. Burada şimdi sorsam buraya katılan hiçbir misafirimiz, konuğumuz Türkiye'de Kürt sorunu var diyemez, demez. Ama Türkiye'de birileri, sürekli olarak Kürt sorunu var diyerek esasında

millî kimliğimizi zafiyete uğratacak çok kimlikli bir toplum yapısının yolunu açacak gayretlerin içinde.

Son zamanlarda ikinci açılım süreci dediğimiz bu süreçte anayasamızın tartışılmaya açılması da aslında böyle bir kimlik tartışmasını da ortaya koyacak gibi görünüyor.

Değerli konuklar,

İlk sözü Sayın Prof. Dr. Hüseyin Barış DOSTER bey'e vererek panelimizi başlatmak istiyorum.

Kendileri özellikle cumhuriyetimizin kuruluşu, anayasamızın ve ilk anayasamızla ilgili çok kıymetli eserler vermişlerdir. Yine kendileri, Cumhuriyetimizin temel niteliklerini, üniter devlet yapısını, kimliğini çok iyi etüt etmiş çok önemli aydınlarımızdan birisidir.

Değerli hocamızdan, cumhuriyetimizin kuruluş felsefesindeki Türk devlet yapısını yani, ulus devlet yapımızı hem de bu yapı içerisinde kimlik tanımımız üzerinde bir değerlendirme yapmasını rica ediyorum. Buyurun değerli hocam.

Prof. Dr. Barış DOSTER;

Değerli dostlar sesim geliyor mu arkaya?

- Gelmiyor arkadaşlar. Bir bakar mısınız?
- Süremiz 20 dakika hocam.

Tamam 20 dakika. Öncelikle AVAZ topluluğuna, bu etkinlikte emeği geçen herkese çok çok teşekkür ediyorum. Sağ olsun. Beni kırmadı kadim dostum, aziz dostum, meslektaşım da, Isparta'dan geldi. Uğur Bey burada zaten İyi partinin genel sekreterliği gerçekten meşakkatli, zorlu, yorucu bir iştir. O yüzden böyle güzel bir günde başkentimizde aranızda bulunmaktan çok çok mutluyum. Sağ olun, var olun.

AVAZ topluluğu adına benimle temasa geçildiğinde biz zaten henüz konuşmamıştık ama hani çok seven iki dost olduğumuzda muhtemelen de birbirimizi tamamlayacaktık. Hemen aklımıza zaten kimlik geldi. Çünkü içinden geçtiğimiz ikinci açılım süreci maalesef fazlasıyla siyasallaşmış olan kimlikleri daha da kanatmak, kışkırtmak amaçlı hem de cumhuriyetimizin kurucu temellerini, kuruluş felsefesini, kurucu harcını daha da fazla sorgulamaya, sorgulamanın ötesinde hırpalamaya yönelik hem de, maalesef emperyalizmin müdahalelerine çok ama çok fazla açık. Benimle dalga geçerler meslektaşlarım. Derler ki, “ya Barış Hoca içinde emperyalizm kavramı geçmeyen tümce kuramıyor”. E ne mutlu bana. Ne mutlu bana.

Eğer ben yaşadığımız coğrafyada binlerce yıldır yan yana, omuz omuza, koyun koyuna can cana yaşadığımız coğrafyada ve bu coğrafyayı vatan kılmak için de şehitler verdiğimiz ve vermeye devam ettiğimiz bu coğrafyada içinde emperyalizm kavramı geçmeyen bir tümce kuramıyorsam bu herhalde akademik ve ideolojik olarak benim ne kadar doğru bir yerde olduğumu gösteriyor. Şimdi kimlik deyince akla kaçınılmaz olarak tarih gelir. Akla

kaçınılmaz olarak coğrafya gelir. Akla kaçınılmaz olarak kültür ve kültürün en önemli ürünü olan dil gelir. Dil.

Bakınız din gelmez hemen. Hemen din gelmez. Akla ekonomi gelir. Akla sonradan da din gelir. Ama en başa arkadaşlar biz dini koyamayız. Çünkü aynı dine mensup insanların hem geçmişte hem günümüzde nasıl birbirini kırdığını görüyoruz. Hem İslam aleminde hem Hristiyan aleminde. Arkadaşlar, kimlik öyle çok kolay oluşan oluştuktan sonra da çok kolay çok hızlı pekişen bir kavram değildir. Binlerce yıl kavramsal, binlerce yıl kuramsal, binlerce yıl kültürel, siyasal, tarihsel, toplumsal emek vermek gerekir. Ve işin bir devlette duygusal boyutu vardır. Yani ister musikiyi devreye sokalım, ister mutfağı devreye sokalım işin bir devlette duyguya, kültüre ilişkin boyutu vardır. Şimdi kitabın ortasından konuşalım. Türkiye'de evet herkesin pek çok kimliği olabilir.

Aslında zaten söylerdi. Evde evlat kimliğimiz vardır. Ben annemle rahmetli babamın biricik oğlu Barış'ımdır. Okulda hoca kimliğimiz vardır. Benim değerli dostum Timuçin Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi'nin Mektebi Mülkiye Şahane mezunu parlak bir siyaset bilimcidir.

Yani pek çok kimliğimiz vardır ama siyasal anlamda, ama akademik anlamda, ama profesyonel anlamda, ama kültürel anlamda. Fakat bizim en üst, en baskın, en ortak, en vazgeçilmez, en paylaşılmaz kimliğimiz nedir arkadaşlar? Ulus kimliğidir. Türk kimliğidir. Millî kimliktir. Ortak kimliktir. İşte o vazgeçilebilen, o devredilebilen, o paylaşılabilen bir kimlik değildir. O temel kimliktir. Onun ötesindeki bütün kimliklerimiz 2 inci 3 üncü 4 üncü planda kalanlardır. Onun ötesindeki bütün kimliklerimiz ancak bir alt kimlik unsuru olabilirler. Mesela bilenler biliyorlar. Ben hem anne tarafından hem baba tarafından kökleri Azerbaycan'a dayanan Kafkas kökenli bir arkadaşınızdım. O yüzden ben Azerbaycan Respublikasının hemen dininde Azerbaycan'a dönür dikkat edirsiniz sol prezidenti mülakat eylemişim. Yani Elçibeyle de, Haydar Aliyev'le de, İlham Aliyev'le de uzun röportajlar yapmış bir gazeteciyim. Benim sarı basın kartı kimliğim de var. Ama ben şu anda akademisyenim arkadaşlar. Gazetecilik benim eski kimliğimdir. Fakat bizim üst ortak ulus kimliğimiz yani Türk kimliğimiz, tartışmaya kapalı bir kimliktir. Şimdi birilerinin gönlü hoş olacak diye, birileri siyasal pazarlıklar yapacaklar diye ulus kimliğimizden, Türk kimliğimizden ödün vermeyiz. Geri adım atmamız. Vazgeçmeyiz. Kitabın ortasından konuşalım. Şimdi ekranlarda da bunu söylüyoruz. Sıklıkla bahsedilen Kürt sorunu mu? Yoksa yoksa arkadaşlar insan hakları, demokrasi, fikir, ifade, düşünce hürriyeti sorunu mu? Eminim birazdan Uğur POYRAZ bey hukukçu kimliğiyle değinecektir.

Yoksa arkadaşlar emperyalizm destekli etnik ayrılıkçı terör sorunu mu? Bunun adını koymamız gerekiyor bizim. Şimdi siz Kürt sorunu dediğiniz anda ülkemizdeki bütün Kürt kökenli Türk vatandaşlarımızı Kürt vatandaş demiyorum çünkü hepimiz Türk vatandaşlarıyız. Farklı etnik kökenlerimiz de olsa, adlarımız farklı da olsa bizim çünkü soyadımız Türkiye'dir. Kürt kökenli Türk vatandaşımızı o zaman siz sorun olarak görüyorsunuz demektir. Eğer adına Kürt sorunu denecekse bu. Şimdi öncelikle bizim Kürt kökenli Türk vatandaşlarına hakarettir.

En basitinden, en hakikisinden. Demek ki ayırt edemeyiz. Ha eğer Kürt sorunu diyeceksiniz kimin safkan Kürt olup olmadığını acaba nasıl anlayacaksınız? Sizinle, 10 yıl 15 yıl öncesine ait bir Devlet İstatistik Enstitüsü verisini paylaşayım

Türkiye'de 5 milyon Türk ve Kürt kökenli yurttaşlarımız arasında evlilik vardır. Şimdi acaba ne olacak? Bu çocuklara biz melez mi diyeceğiz? Kıрма mı diyeceğiz?

Demek ki 10 yıl evvelin devlet istatistik Enstitüsü verilerine göre yeni adıyla TÜİK en az 5 milyon çocuğumuzun, evladımızın, yavrumuzun halası Kürt, teyzesi Türk oluyor demektir. Amcası Türk, dayısı Kürt oluyor demektir. Acaba biz bu çocukları nasıl adlandıracağız? Demek ki iş biyoloji, doğum anlamında da sıkıntılı. Sadece sosyoloji anlamında değil. E şimdi Türkiye'nin en büyük Kürt kenti diyorlar ya neresi? Diyarbakır mı, Mardin mi? Hakkari mi? yoksa İstanbul mu? İstanbul.

Sayısal olarak en fazla Kürt kökenli Türk yurttaşımızın yaşadığı yer İstanbul. Ha demek ki o anlamda kent nüfusu, kent sosyolojisi açısından da bu iş biraz sıkıntılı bir iş.

Kolaylıkla bir adlandırma, kolaylıkla bir kavramsallaştırma yapılamıyor. Bürokratik anlamda yapılamadığı gibi, politik anlamda yapılamadığı gibi, akademik anlamda da yapılamıyor. Öyle değil mi? Yapılamıyor. Ha peki eğer biz buna bir emperyalizm destekli, etnik ayrılıkçı terör meselesi dersek o konuda uzlaşabiliriz arkadaşlar. Çünkü kimlik eğer fazlasıyla siyasallaşır, kimlik ayrılıkçı taleplerle öne çıkar, kimlik yurttaşların eşitliği demiyorum, eşit yurttaşlık sistemiyle gündemimize, karşımıza gelirse o artık iyi niyetli bir talep olmaktan çıkar. Bakınız, yurttaşlık diyorum. yurttaşlık özü gereği tanımlı gereği zaten eşitlik içerir. Ta! 1789 Fransız İhtilali kebirinden bu yana benim gibi geri kafalı muhafazakârlar hâlâ ihtilali-i kebir derler. Yani büyük Fransız devrimi 1789 yurttaşlık tanımlı gereği eşitlik içerdiğinden hem hukuksal anlamda hem siyasal anlamda hem toplumsal anlamda ama maalesef sınıfsal anlamda değil. Ne yazık ki devlet kamu hizmeti veren bir aygıt olarak yurttaşının etnik, dinsel, mezhepsel kimliklerine, yurttaşın cinsel tercihiine felsefi inancına karşı kördür, sağırdır, dilsizdir. Yani üç maymunu oynar devlet. Vatandaşın hangi mezhebe inandığıyla devleti ilgilendirmez. Vatandaşın hangi etnik kökenden geldiği devleti ilgilendirmez. Vatandaşın hangi dine inandığı ve veya inanmadığı devleti ilgilendirmez. Bunlar ancak arkadaşlar demografik araştırma yapan antropologların konusu olabilirler.

Devlet o anlamda yurttaşına kamu hizmeti vermekle yükümlü bir aygıt olarak, bir politik, bir ideolojik, bir bürokratik örgüt olarak ki devletin pek çok tanımlı vardır. Liberal tanımlı vardır. Benim çok katıldığım bir Marksist tanımlı vardır.

Devletin daha bir işlevsel tanımlı vardır. O bağlamda devlet yurttaşla hizmet etmekle yükümlüdür. Ve devletin anayasası da arkadaşlar bir etnik vurgu üzerine inşa edilmez.

Anayasa devletin yurttaşla, devletin toplumla, bireyin bireyle yani yurttaşın yurttaşla ilişkilerini düzenler. Ama devletin stratejik felsefesini, devletin kurucu değerlerini, devletin ideolojik önceliklerini, devletin tarihsel yönelimini önceler ama bir devletin anayasası arkadaşlar özel bir ayrıcalıklı kimlik tanımlına dipnot vermez. Ona atıfta bulunmaz. Hele

Türkiye gibi ister iki kıtayı birleştiren deyin, ister imparatorluk bakiyesi deyin, ister kavimler kapısı deyin, ne dersiniz deyin arkadaşlar. Hepsi makbuldür.

Türkiye gibi tarihte hem dikine dikey hem de yatay hem de yatay anlamda çok büyümüş çok zengin çok farklı kültürleri cem etmiş, bir araya getirmiş ülkelerde etnik vurgulu anayasa olmaz etnik kimliğe gönderme yapan anayasa olmaz.

“Biz eşit yurttaşlığı istiyoruz” dendiği anda bu kimlik mensupları şunu diyorlardır. Arkadaş sen anayasada ol ama yanına ben de geliyorum. Senin kimliğin orada dursun ama ben de kendi kimliğimi oraya yazacağım. Eşit olacağız. Yani bakın ortak olacağız demekteler. Tek devlet, tek ulus ya da tek millet, tek vatan, tek bayraktan çıkar. O zaman iş biz ortak geliyoruz. Biz eşit geliyoruz. Ve kaçınılmaz bir süreç sonrasında arkadaşlar feodalizm üzerinden ki ben kimlik siyasetinden nefret eden bir arkadaşınızım. Feodalizm üzerinden bir müddet sonra Türkiye federalizme gider. Örnek olay, hiç uzağa gitmeyin. Ben gittim gördüm. Irak arkadaşlar ABD emperyalizminin 2003 işgalinden sonra yazdığı Irak anayasasında diyor ki Irak'ın Cumhurbaşkanı Kürt olacak diyor. Bak Iraklı demiyor. Kürt diyor. Irak'ın diyor başbakanı Şii Arap olacak diyor. Bakınız Iraklı demiyor ki Irak'taki Şii nüfus suni nüfustan daha yüksektir. **Hatan ne diyor?** Kürt cumhurbaşkanı, Şii Başbakan, Sünni Meclis Başkanı. Irak'ın kopya ettiği, Irak'a ilham kaynağı olmuş bir ülke daha var. Ne halde görüyoruz arkadaşlar? Lübnan. Lübnan'da gene etnik ve mezhepsel kota ve kompartımanlar üzerinden emperyalizm tarafından parçalanmış bir ülkedir arkadaşlar.

Bunlar bir daha iki yakası bir araya gelmez. O yüzden kimlik siyaseti insanın evinde, insanın ezgisinde, türküsünde, insanın halayında olur mu? Olur. Kimlik siyaseti insanın evinin mutfağında, çöreğinde, böreğinde olur mu? olur. Ama kimlik siyaseti siyasallaştığı an, kimlik siyaseti hukuksallaştığı an, kimlik siyaseti anayasaya taşınmak istendiği an arkadaşlar işte ortaya Irak çıkar, Lübnan çıkar. Bakınız bizim kurucu önderimiz, yüceler yücesi, büyük kurtarıcı Gazi Mustafa Kemal Atatürk.

Ben hep böyle Atatürk'ün kalpaklı fotoğrafını taşıyım.

Atatürk, en güzel Türk tanımını yapmıştır. “Ne mutlu Türk diyene” diyerek.

Bakınız burada bir Sünni atfı yoktur. Burada bir Alevi atfı yoktur. Burada bir Şii atfı yoktur. Burada bir Konya, Karaman, Yozgat, Isparta, Kars, Bandırma atfı yoktur. Antalya atfı da yoktur. Burada arkadaşlar ne mutlu Türküm diyene diyen Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün o mükemmel matematik formülü gibi olan tanımında ne vardır arkadaşlar? Bir gönüllü, bir iradi, bir istekli yurttaşlık var. Tematik formül gibi formülize ettiği bir millet tanımı, bir ulus tanımı vardır. O da ne diyor? Büyük kurtarıcı, Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk milleti denir diyor. Kimdir oradaki millet? Oradaki millet arkadaşlar Sünniler, Aleviler, Şiiler değildir. Kara Papaklar, Kafkaslar, Adigeler, Lezgiler, Ubıhlar, Çerkezler değildir arkadaşlar. Erzurum'da, Konya'da, Amasya'da doğanlar da değildir.

Kimdir orada Türk milletini, Türk ulusunu oluşturanlar? Türkiye Cumhuriyeti'ni kuranlardır. Yani biz ne zaman millet olmuşuz? Cumhuriyet kurulduğunda millet olmuşuz. Müellifi Barış

DOSTER olan bir laf ki bu hemen bak göz göze geldik arkadaşlar. Türk halkı, Türk toplumu milletleşirken devletleşmiş ve devletleşirken de milletleşmiştir. Bu her millete ve her devlete nasip olmayan çok imtiyazlı, çok ayrıcalıklı bir milletleşme ve devletleşme sürecidir.

Biz öyle başka devletler gibi ABD emperyalizminin başkentin de Washington DC'deki otel lobilerinde referandumlarla devlet olmadık arkadaşlar. Bakınız bir Fransız atasözüdür. Rahmetle anıyorum bizim hocaların hocası Bayram KODAV hocayı. Akademisyendi. Bir tarihin efsane hocalarından bir Fransız şöyle der.

“Bir millet için dünyanın en aşağılık, dünyanın en iğrenç, dünyanın en tahammül edilmez şeyi bir millet için bir başka devletin ordusunun işgalini görmektir.”

Fransız Atasözü bu aşağılık durumdan, bu rezil bu zelil durumdan, bu korkunç durumdan daha aşağılayıcı, daha onur kırıcı bir şey daha vardır bir millet için. O da o milletin, yabancı bir devletin, yabancı bir ordunun işgalini, postalını gördükten sonra bir başka ordu, bir başka devlet tarafından kurtarılmasıdır.

Bu da işgal görmekten daha aşağılık bir durumdur. Evet, biz işgal gördük.

Millet olarak direndik, savaştık ve kazandık.

Geldikleri gibi gittiler. Teküfi milliyet de kazandık arkadaşlar. Üç şey diye anlatırız biz onu.

Bir çift çorap, bir çift çarık, bir çift iç savaşlarıyla.

Ama biz millet olarak düşmanı yurttan kendimiz kovduk.

Direndik, savaştık ve kazandık. İnandık, dövüştük, öldük ve kazandık arkadaşlar. O yüzden hani kimilerinin bir arazi parçası dediği bu vatan kimilerinin reklam arası, parantez, travma yarattı, enkaz bıraktı dedikleri vatan. Bu cumhuriyet tarihin gördüğü en haklı ve en haklı kavgalardan birinin ürünüdür arkadaşlar. 3. dünyaya ki ben üçüncü dünyacı bir adamımdır. Bütün Afrika'ya rol model olmuş bir cumhuriyettir arkadaşlar.

Afrika'dan, Lumumba'ya Afrika'dan Biko'ya Afrika'dan Lukuba'ya kadar. Bizim Jön Türkler, bizim İttihatçılar, bizim Müdafaai-i hukukçular, bizim Kuvay-i Milliyeciler ve bizim Kemalistler örnek olmuşlar. O yüzden arkadaşlar biz yurt kimliğimizle de, millet kimliğimizle de Türk kimliğimizle de övünürüz ve cumhuriyetçiliğimizi, milliyetçiliğimizi, halkçılığımızı, laikliğimizle pekiştirerek yol yürürüz.

Kimilerinin gönlü öyle istiyor diye, kimilerine kulağına öyle fısıldandı diye, ABD emperyalizmi sözde demokrasi getireceğini vaat ettiği Irak'a girdi. 1,5 milyon insanı katlederek, Müslüman'ın camisine girerek o iğrenç, taciz, tecavüz görüntüsünü hepimiz hatırlıyoruz değil mi arkadaşlar? ABD'nin Irak işgali döneminden kimilerine belki o büyük Ortadoğu Projesi eş başkanlığı çok sevimli geliyor diye biz ne Türk kimliğimizden, ne cumhuriyetimizden, ne vatanımızdan, ne bayrağımızdan vazgeçeriz diyorum arkadaşlar ve hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Şimdi söz sırası sevgili Hocamız Prof. Dr. Timuçin KODAMAN'da.

Buyurun Sayın Hocam.

Prof. Dr. Timuçin KODAMAN;

Teşekkür ediyorum. Tüm AVAZ yönetimine ve konuklara da merhaba diyorum.

Şimdi benim dışımda iki tane konuşmacı daha var birisi siyasetçi birisi gazeteci öğrencilere ders anlatan biri olarak benim işim zor olacak herhalde. Ben, Barış kadar ateşli konuşamayabilirim.

Sen her zaman daha iyisindir. Biz de okul arkadaşınız aynı zamanda.

Şimdi kimlik;

Barış bahsetti kimlik dediğimizde bireysel kimliğimiz var. Kendi tanımladığımız kimliklerimiz var. Başkalarının tanımladığı kimlikler var. Mesela ben TİMÜÇİN Ispartalı kimliğim var.

Fenerbahçeli kimliğim var. Ama dışarıdan birisi diyor ki bu adam hocadır. Hoca kimliği var.

Veyahut da burada bir örnek daha vereyim.

Kel ve gözlüklü kimliğim var. Lakap takılabilir falan. İkimizin de aynı.

Hatta üçümüzün de kendi kimliğimiz var. Ama bizim ana derdimiz millî kimlik.

Millet nasıl oluşur?

Millet dediğimiz kavramın içinde etnisite kavramı var.

Millet kavramının daha çok modern ve geleneksel ayrımı yapılıyor. Şimdi de postmodern çıktı.

Biz genel itibariyle modern ve gelenekselden bakalım. Milleti dil belirler.

Dil belirler ki daha çok dil belirler bence. Tüketim alışkanlıkları, üretim alışkanlıkları belirler ki o geleneksel dönem işte 1000 sene öncesi, 1500 sene öncesine baktığımız zaman işte bir soylu sınıf var, bir köylü sınıf var. Köylü sınıfta hayvancı yahut da çiftçilik diye ayrılabilir. Arada fazla fark yok. Millet kavramı daha oluşmamış. Biz mesela bazı kişilerden duyuyorum işte Yavuz Sultan Selim milliyetçiydi.

Yani Yavuz Sultan Selim'in böyle bir kavramdan haberi yoktu. Allah rahmet eylesin. Sultan, Mehmet'te, Sultan Ahmet'te kullanmıyordu. Öyle bir şey yoktu.

Adam imparatorluğu korumuş. Ailesi, imparatorluğun sahibi. Hatta bir önceki döneme gidelim 1402'lerde Yavuz Sultan Selim Timur ile kavga ederlerken, İşte sen Cengiz'in mi yoksa Oğuzhan soyundan mısın? Diye mi soruyorlardı. Kendileri için soy önemliydi. Ama hala millet kavramı yok. İşte Barış'ın dediği gibi 1789'u ders olarak anlatırken genelde milat alırlar. Ama bunu ulus devlet kavramına doğru çevirsek olmaz mı hocam?

Şu mikrofonu elinize alsanız hocam. Arka tarafa ses geliyor herhalde. Geliyor değil mi?

Konumuza dönersek; bir grup var orada devletler var ama ulus devlet işte 1648 Vestelya'dan itibaren başlamış ve 1789'da Fransız İhtilaliyle beraber dünyada milliyetçilik ile millet akımı başladı.

Buradaki ana konu, ulus devlet meselesi. Bir ulusun bireyi misiniz yoksa aristokrat yahut da yönetici bir sınıfın yahut da ruhban sınıfın marabaları mısınız? Köylü, Fransız diye bir köylü yok. Alman diye bir köylü yok. Köylü onlar Avrupa için.

1648'den itibaren yavaş yavaş imparatorluklar çağı bitecek. İşte Fransız İhtilali'nden sonra özellikle de 1945 sonrası sömürgelerin tasfiyesinden sonra bir ulus devlet kavramı var.

Biz bir imparatorluğun bakiyesiyiz. Evet, Osmanlı Devleti. Peki Osmanlı Devletinin içinde herkes milletleşmeye çalışırken ve devlet kurmaya çalışırken, bağımsız olurken Osmanlı da çok etnikli bir imparator bildiğiniz gibi. Türkler ne yapmış? Türkler hiçbir şey yapmamış.

Çünkü biz söyleyiz, zaten devlet bizim dilimize baktı. Çünkü padişahlar halk ile aynı dili konuşuyor. Türk olduklarının farkında değil herhalde.

Yakup Kadri'nin de zannederim sen bilirsin onu. Yaban romanında sen kimsin? sorusuna verilen cevaplar Anadolu'da. Ben hatırlıyorum benim babaannem, rahmetli babaannem 1934 doğumluydu. Ben hiç Türküm dediğini hatırlamam. Hatta bana kızardı. "Pis Yörükler.!" derdi. Kendisi de Yörük olmasına rağmen, hayvanın ötesinde yaşar derdi. Estağfurullah.

Demin bahsettim. Babam ilk defa köyden ortaokula kasabaya gittiği zaman Türkmen çocuğu diye dalga geçerlerdi. Şimdi Yörük, Türk, Türkmenliğe geçip Türkmenlikten Ispartalıya geçtiği zaman kasabalısın sen demişler. Yani o kimlikler sürekli bölünerek gelmiştir. Ama en son Türkler işte imparatorluk dağılırken 1918 ve daha sonrasında bölünme yaşanırken mücadeleyi girmişler. Ve bir devlet, aynı anda da millet yaratılıyor.

Belki Uğur Bey den sonra konuklarımızdan sorular olacaktır.

Millet olmayı başardık mı acaba?

Hukuken başardık. Devlet olarak başardık. Çünkü milletin etki eden en büyük şey egemenliktir.

Hatta atıyorum 1000'li yıllardan itibaren milletleşen gruplar vardır.

Yeni milletler ortaya çıkmıştır.

Kaybolan milletler var. Yıkılanlar var. Ama 5-6 tane medeniyet diyelim. İşte Çin'den başlarsınız Helenler, Arapları dersiniz, bizi dersiniz, Türkleri dersiniz.

Ama millet olmadan da milletleşenler var. Mesela Amerika Birleşik Devletleri hangi millet diyeceğiz? Yani İngilizce konuştukları için Anglosaksonlara sokabiliriz bir miktar ama herhalde kuruluş sırasında yanlış hatırlamıyorsam Almanca konuşanların oranı en fazlaydı.

Fransız Devrimi sırasında; Fransızca konuşanların oranı %20 civarlarındaydı herhalde. Fransa sınırları için milletleşiyorlar. Tabii bu milletleşirken aynı dili konuşurken kaybolan diller var. Bu ya gönüllü olur ya zorlu olur. Mesela Türkiye Cumhuriyeti kurulurken zorla birilerine sen artık Türksün, Türkçe konuşacaksın dedi mi? Zannederim bu arızayı şeyde yaptık biz. ihtilalden sonra 1980 ihtilalinden sonra Kenan Evren'in kısa bir dönem Türkçeden başka bir dil konuşmamak bu bence problemliydi. Ben de babaannemle konuştuğum dil yahut da babaannemin belki annesiyle konuştuğu dildi Azerbaycan Türkçesi. Buna karışamayız ama resmi dairede resmi dilimiz var. Bir tane dilimiz var.

Ha bir de şunu söyleyeyim. Bu da biraz terim. Tek etnisiteli devletler vardır. Çok etnisiteli devletler vardır. Ama Türkiye Cumhuriyeti: gayri etnisedir. Demin söylediğim Ne Mutlu Türküm'lü yahut da vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes Türk soylu olmak zorunda değilsiniz. Oradaki Türk kavramının içinde İran'daki Türk, Türkmenistan'daki Türk şimdiki Türkmenistan'dan bahsediyorum ve kuruluş aşamasında Sovyetler Birliği'nde Türk yoktur. Ama bu bir medeniyetin parçası. Bu da milletin parçası olabilir. Ama bunun için kabullenmeleri lazımdı. Yani ben Türkmen'im. E sen Türksün. Mesela 90 sonrası ben işte Kırgızistan'a gittiğimde bana Türkmen balası diyorlardı tipimden dolayı. Herhalde biraz elmacık kemiklerim çıktık olduğundan. E ne yapacağız? Ben Türküm diyorum. Hayır Türkmensin. Evet doğru..! Köklerim bu arada ama soyum Türk. Yine de soyumuz Türkiyeli dediği gibi mesela şundan hiç rahatsızlık duyan yok.

Ben rahatsız oluyorum herhalde. Eğer federasyona gidersek umarım görmeden ölürüm böyle bir şeyi ben. Çünkü acayip korkmaya başladım Türkiye'de federasyona gitmezsek mesela şunun savunucusu olacağım gibi geliyor bana.

Boşnak dilini verecek miyiz anayasada?

Boşnaklar da etnis değil mi? Ve hatta benim anne tarafımda Makedonya'dan gelmedi mi diyeceğim ben de. Anne tarafımda bu arada Konya'dan gitme Türkmenler, bu kadar basit. Milleti öldürecek işlere girmememiz lazım. Milletin ne olduğunu öğrenmemiz lazım. Ama asıl soru, Ben milliyetçi kökenli birisiyim. 35 senedir milliyetçilik yapıyorum. Şöyle 17 yaşından itibaren desek 35 seneye geldi.

Millet var mı acaba?

Millet var mı derken köydeki halamdan babaannemden de bahsetmiyorum. Onlar bilmek zorunda değiller.

Aydınım diyen bürokrat biliyor mu? Aydınım diyen hocaların haberi var mı Milletten. İşte Barolar Birliği avukatlar var. Tıpçıların var. Yani eğitilmiş tabakan var. Bunların milletten haberi var mı?

Şimdi daha şurada 5-6 sene öncesine kadar açık öğretimi açılmadan önce Türkiye'de mezun sayısı herhalde %34'ler civarındaydı.

Bunların da milletin ne olduğundan haberi var mıydı?

Mesela benim en nefret ettiğim şey, Uğur Bey Antalya Milletvekili zannediyorum.

Antalya'da şimdi Yörükler çoktur kırsalında. Antalya milletvekili diye Uğur Bey'e geliyordur. Ama mesela Isparta milletvekiline niye gelmiyorlar?

Milletvekili dediğiniz Türkiye'nin değil midir? Değil mi? Evet.! Türkiye'nindir. Bir şehrin yahut da bir şehrin bir bölgesinin yahut da bir şehrin etnisitesinin yahut da bir şehrin mezhebinin adamı vekili değildir. Biz burada bile çözmemişiz pratik hayatta bunu. Ve çözmemekte belki de ısrar ediyoruz.

Mesela en nefret ettiğim laf, şimdi Isparta'dan ben aday olsam diyeceğim ki büyük ihtimal Isparta'nın evladıyım. Ne yapacağız? Kötü adamsın ne yapacağız? Isparta'nın evlatlarını da gördük biz bu arada. Veyahut da işte ne derler? Adıyaman'ın evladı, Trabzon'un evladı.

Ne yapayım yani? İyi misin değil misin?

Millete faydan dokunacak mı dokunmayacak mı? Özelliğin ne? Ondan sonra işte şikâyet ediyoruz. Liyakat nerede? Belki o işte millet olmanın içinde liyakat da var.

Liyakatiniz yoksa milleti de oluşturamazsınız. İşte bunu gerçekleştirmeye çalışan, Kurucu önder Mustafa Kemal ve onun kadroları var.

Ama bu kadro nereye kadar devam edebildi? Kadronun bir sonraki adımında NATO ile beraber nereye döndük? Turgut ÖZAL'la beraber nereye döndük? Darbeden sonra, demokrasiye girişi sürecimizde nereye döndük?

Ben onu da anlamıyorum. Benden yaşlılar var. Daha iyi bilirler. Özal, 80 Darbe hükümetinde başbakan yardımcısıydı zannediyorum. Ve bunu demokrasi havarisi yaptık. Kenan Evren'in başbakan yardımcısı idi. Böyle siyasetler yapan değişik bir topluluğa döndük. Bazen diyorum ki Türklerin çoğunlukta olduğu bir gruptan oluşan bir devlet mi acaba burası? Şimdi ben onun için millet sorusunu soruyorum.

Belki Barış hocam cevap verir yahut da sayın vekilim cevap verir. Yahut da fikirlerini söylerler. Türk milleti var mı şu an Türkiye'de? Türk milleti var mı?

Türk kökenliler üzerinden baktığımız zaman bile Türk şeyi görmüyoruz.

Geçenlerde vefat eden Sırrı Süreyya'da ben Türküm derdi. Ama başka bir kimlik siyaseti yapıyordu.

Ayrıntısını bilmiyorum derin devlet konularına girmeyeceğim onlar benim işim değil, Biz neyiz? Nasıl bir devlet istiyoruz?

Kurucu unsurun yaptığı yahut da işte 1924 anayasası ile başlayan sürecin 1923'te başlayan sürecin nesiyle ilgiliyiz şu an bunlarla ilgilenmediğimiz sürece işler kötüye gidecek. Demin de ifade ettiğim gibi en büyük korkum Allah bilir de ne kadar ömrüm olduğunu, umarım devletin federatif yahut da dağılmasını görmeden ölürüm. Belki oğlum, 20 yaşına geldiğinde hayata atılacak onun geleceği için ve onun gibi 20 milyon çocuğun geleceği için bütün korkum. Yoksa bana bir şey olmayacak. Yaşım gelmiş 56- 57'ye. Ölüm bu saatte sonra çok sorun değil.

Türkiye'nin, bunlara bakması lazım. Türk aydınıyım diyen buna bakması lazım. Bunun da siyasallaşmasından bahsetmiyorum. Bizim en büyük hatamız sanırım, Millî Eğitim sorunudur.

Evet.1952'den itibaren Demokrat Parti ile beraber Millî Eğitim örselenerek geldi. Son 20 senede de artık sıvanarak gidiyor. Artık Millî Eğitim diye bir şey kalmadı. Mesela benim hiç aksanlı konuşan öğretmenim olmadı. Yerel ağızda konuşan hiç öğretmenim olmadı. Şimdi Isparta'ya bakıyorum. Birisi Ağrı ağızıyla konuşuyor. Birisi Isparta ağızıyla konuşuyor. Öğretmenler, İstanbul Türkçesi konuşmaktan acizler. Vekillerimiz bir başka. Hadi onlar öğretmen değil. Hadi onlar istediklerini konuşsunlar. Kavramlarda birleşmemiz lazım. Bizim sosyal bilimlerin en büyük meselesidir. Kavramsal kavram nedir?

Aynı kavram mesela tatil dedik mi benim halam ne anlar? Köydeki halam, ben ne anlarım? Bunlarda ortaklaşmamız lazım.

Bunları beceremiyoruz milletleşmede bence en büyük engeller bunlar.

Doğu Anadolu geri bırakıldı. Aynısı benim kendi memleketimde de var. Mesela jandarmadan dayak yeme varsa bu kötü bir şeydir. Bu iyi bir şey değildir. Ama Isparta'daki Türkmen de dayak yedi. Kars'taki Azerbaycan kökenli köylü de dayak yedi. Hukuk sorunundan çıkıp kimlik sorununa getirmenin alemi yoktur. Ama hukuk sorunumuz olduğu da nettir.

Hukukileşme, hukuka riayet etme ve refahla beraber milletleşmeyi sağlamamız lazım. Ama en basitinden, hanımefendiyle konuştuk. Pasaportumuzun geçmediği bir ülkeden bahsediyoruz ve dünya bizi kıskanıyor. Bu arada son cümlem bu olsun ama milleti tartışmamız lazım.

Var mı yok mu?

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Teşekkür ediyorum hocam. Herhalde sırada siyasetçimiz var. Kıymetli hukukçumuz var. Ona biraz daha yol açayım diye. Ben de çok uzatmak istemiyorum. Şimdi efendim tabii sözlerimizin başında ifade ettiğimiz gibi Türkiye, farklı bir sürece doğru evriliyor. Malum 2014 yılında bir açılım süreci denenmiş.

2015 yılı ortalarına doğru Temmuz veya Ağustos'ta nokta konmuş. Daha sonra 2024'te maalesef meclisin açıldığı Ekim ayı içerisinde yeni bir süreç başlamış. Bu süreç başlarken esasında şöyle söylemler gelişti. Efendim Suriye'de yeni bir oluşum gerçekleşti. Rejim yıkıldı. İç cepheyi güçlendirmemiz lazım. Yani Suriye'deki o yeni yapılandırma sonrası iç cepheyi güçlendirmemiz lazım denilerek yeni bir açılım sürecinin ilk adımları atıldı.

Korku şuydu: Topluma verilmek istenen efendim Suriye'de bir yapı var. PYD/ PKK'nın devamı bir yapı oluştu. Bu yapı, İsrail'in kontrolünde, Amerika'nın kontrolünde. Dolayısıyla İsrail bu yapıyı kullanacak.

İsrail komşumuz olacak gibi yaklaşımlarla iç cepheyi güçlendirmemiz lazım. İç cepheden kasıt kim? PKK. Ve onun uzantısı DEM gibi yapılarla oturmak, bir araya gelmek lazım.

Ve sonra devam ettiler. "Terörsüz Türkiye" yi oluşturacağız diyorlar Bu söylem hepimizin hoşuna giden sözdür. İç cephe tabii ki güçlü olmalı. Ondan hiç kimsenin endişesi yok. Kim istemez ki kardeşlik hukukumuz tavan yapsın? Hiç kimse bu ülkede kardeşlik hukuku üzerinde oyun oynayamazsın. Ama bu da yetmedi. Analar ağlamasına getirdiler. Doğru, Analar elbette ağlamamalı bu ülkede. Efendim, Analar elbette ağlasın. Bunların hepsi çok güzel süslü sözler. Hepimizin hoşuna giden sözler. Fakat arkasından terör örgütü liderinin veya terör örgütü bebek katilinin kapısı çalındı. Süreci yöneten heyetler dediler ki adres meclis. Terör örgütü ne istiyordu?

Efendim terör örgütü, terörden vazgeçecek, terör örgütü, kendini lağvedecek dendi. Bu örgüt için bir teslimiyet miydi? Bu bir pişmanlık mıydı? Hayır.

Hayır. Eğer ki olay şöyle olsaydı, terör örgütü pişman. 40 küsur yıl akıttığı kandan dolayı pişman. Artık bu ülkede kardeşlik hukuku gelişsin. Biz Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak kalmak istiyoruz. Cumhuriyetimize, bayrağımıza, değerlerimize katkı sağlamak istiyoruz. Vatanımızda yaşamak istiyoruz. Bunu diyorlar mı? Hayır.

Diyorlar ki bizim kimliğimiz, bizim kimlik tanımımız. Bu süreç nereye kadar geldi?

Hepimizin beraber yaşadığı şimdi bu konu Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde görüşülmeli, konuşulmalı. Ne konuşulacak? Millet'in haberi yok. Hatta iktidar sahipleri dışında muhalefetin de haberi yok. Mecliste neyin müzakeresi yapılacak? Yani terör örgütünün talepleri yüce mecliste müzakere edilecek.

Şimdi Allah aşkına bu aslında Türk milletine, Türk devletine hakaret değil mi?

Cumhuriyete hakaret değil mi?

Şehitlerimize, bu bedeli ödeyenlere ne denecek ya?

Ne demek? Komisyon kurulacakmış. Mecliste grubu bulunan partiler var. Grubu olmayan, temsil edilen partiler var.

Bebek katilinin elçileri bütün siyasi partilerin kapısında neredeyse kırmızı halılarla karşılandılar. Aslında şehitlerin kemikleri bir daha sızladı. Utanmadan kapılarda karşıladılar, sokaklarda karşıladılar.

Kimdi bunlar? PKK'nın meclisteki siyasi uzantısı.

Bu ülkede sadece şehitler değil, şehit yakınları değil, Türk evladı olan herkes yüreği sızlayarak izledi ve şimdi bu süreç bütün hızıyla devam ediyor. Sayın Cumhurbaşkanımız son zamanlarda tarihi gerçekleri de çarpıtarak “Malazgirt'te efendim Kürtler, Araplar ve Türkler Anadolu'yu vatan yapanlar” Allah Allah. Hiçbir tarihçi orada Arapların olduğunu söylemiyor. Evet.1000 yıldır biz daha öte Kürt kardeşlerimizle beraberiz. Ama nereden çıktı bu Araplar?

Yeni Türkiye, yenedünya düzeni içerisinde eski Türkiye'yi reddedenler, yeni yüzyıl iddiası olanlar çok dilli, çok milletli, çok dilli bir devlet yapısının hazırlıklarını yapıyorlar. Bunun için de mecliste bir anayasa değişikliği hedefliyorlar.

Şimdi tabii ki bu yükün en ağırı İyi Parti ve onun yöneticilerinin sırtında. Neden? Onların millî duruşu. Çok şükür ki bu ülkede, Türkiye'de nefes alabileceğimiz sesimiz olacak bir ses var mecliste.

Elbette meclisimizde kardeşlerimiz de var. Onlar da millî devlet, cumhuriyet ilkelerinden taviz vermeden bu ülkenin parçalanmasına, ülkenin başka bir yöne evrilmesinin önüne geçmek için çaba sarf ediyorlar.

Ama değerli dostlar zor bir süreç bizi bekliyor. Bu büyük bir oyun.

Hepimiz burada biliyoruz ki bu oyunun maşaları terör örgütleridir. FETÖ, PKK. Hepimiz biliyoruz. Sahipleri: Amerika, İsrail ve diğer emperyalist güçler.

Ve şimdi o emperyalist güçler maalesef siyasete de çengel attılar. Devletin yönetenleri de maalesef PKK'yla, hainlerle bir masaya oturtup anayasamızı değiştirmeye yelteniyorlar. Onun için bu hususta İyi Parti'ye Sayın Antalya milletvekilimiz, genel sekreterimiz başta olmak üzere çok önemli işler düşüyor. Onlar zaten bunun farkındalar. Ben sayın vekilime sormak istiyorum. Bizim anayasamız buradaki Türk tanımı daha doğrusu vatandaşlık tanımı yazıyor. Bir ırki tanım mıdır? Ya da anayasamızın 10.maddesi kanun önünde kısaca herkes eşittir derken ayırım yapmadan herkes eşittir derken bizim sorunumuz nerede?

Sorun uygulamada mı? Devleti yönetenlerin ayrımcı tavrında mı?

Anayasanın özünde mi?

Ve bu yeni komisyon ile yeni açılım süreciyle ilgili hem kendi düşüncelerini hem partisinin düşüncelerini bize anlatırsa hepimiz aydınlanırsak diye düşünüyorum. Teşekkür ediyorum. Buyurun vekilim;

Uğur POYRAZ;

İyi Parti Genel Sekreteri

Öncelikle çok teşekkür ediyorum bu oturuma davet edildiğim için. Avaz yönetimine teşekkür ediyorum. Böyle seçkin bir hazırunun karşısında ve yine seçkin konuklarla birlikte size hitap etme şansı verdiğiniz için tekrar teşekkür ediyorum. Hepiniz hoş geldiniz. Şeref verdiniz.

Şimdi tabii burada aylardır bir oyun sergileniyor. Olayı biz basitleştirirsek, kendimiz idrak edersek çevremize de anlatsak bir millî mücadele hattı oluşturmuş oluruz.

Ben tabii değerli hocalarımın ifadeleriyle vücut bulan hakikatlerin tekrar üzerinden geçmeyeceğim. Çünkü onlardan ziyadesiyle istifade ettik. Şimdi karşımızda hepimizin ama öyle ama böyle duyduğumuz büyük Ortadoğu projesi diye bir şey var.

Bunu 20 - 30 yıldır duyuyoruz da 20 - 30 yıldır ne oldu?

Kaldı ki, biz Ortadoğu kavramını da seven bir millete değiliz.

Yani bizim hafızamızda 1. Cihan Harbinde Araplar Türklere, Osmanlı'ya ihanet ettiler. Dolayısıyla bizim peşin yargımız bu konuyla ilgili bu.

,Şimdi ben Millî Eğitim Bakanlığı müfredatıyla çatışacak, Millî Eğitim Bakanlığı müfredatını övecek ya da buna sövecek bir noktadan bakmıyorum. Bir tarihi gerçek üzerinden gidiyoruz.

Hafızamızda bu var. Biz Yunanlıları işgal ettiği için sevmiyoruz. Araplar bizi sattığı için sevmiyoruz ama memleketin tamamı İngiltere'de konut alıyor. İngilizler işgal etti. Oradayız.

Memleketin tamamı Fransa'ya tatile gidiyor. Biraz önceki örnekler üzerine burada aslında algıda seçicilik yapıyoruz. Arabist diyoruz. Yunan'a kızgımız. İngiltere'ye tatile gidiyor.

Fransa'ya tatile gidiyor.

İngiltere'ye yatırımlarımızı aktarıyoruz. Büyük Ortadoğu Projesi ile ilgili inanın hiçbir fikrim yok.

Sadece 2003 yılında bir makale var. İnternete bakın diyor ki Ortadoğu'da dönüşüm diyor.

Ancak onu tüm internette Ortadoğu'da sınırlar değişecek olarak tanımladılar.

Biraz önce Barış hoca çok güzel değindi.

Irak örneğini verdi. Şimdi bugünden geçmişe dönük 25 yıla bakınca Ortadoğu'da büyük Ortadoğu Projesi eşittir bölgenin lidersizleştirilmesi. Libya, Lübnan, Irak. Şimdi Suriye zaten Birleşik Arap Emirlikleriyle Suudi Arabistan'da her tarafta elini sallasan kral var, prens var, o var, bu var. Onlar zaten kendi işlerinde.

Bölgede lider yok. Peki niye bölgede lider yok?

Öncekiler liderler miydi? Elhak önceki liderlerin tamamı da birer diktatördü. Esat'ta diktatördü. Kaddafi de diktatördü. Saddam da diktatördü. Ama o coğrafyada üniter devlet yapısı ve millî devlet ve millî kimlik oluşmadığı için o coğrafyayı diktatörlük dışında da yönetebilme kabiliyeti ve imkanı yoktu.

Şimdi geldiğimiz noktada Türkiye'nin, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Ortadoğu'dan ayrılan temel felsefesi millî kimliğimiz ve millî devletimizdir. Ortadoğu'da ki hiçbir ülke Türkiye'nin Mustafa Kemal'le sahip olduğu ve ona inanarak elde ettiği millî kimlik ve üniter devlet yapısına kavuşmuş değildir. Sadece Türkiye'de vardı bu.

Şimdi geldik bölge lidersizleştirildi.

Peki ne yapıldı burada?

1. Kamu otoritesi ortadan kaldırıldı. Yani Saddam bir yerde bulunur, yargılanır, idam edilir.
2. Mevcut anayasa mülga edilir.
3. Yeni bir anayasayı oluşturulur.
4. Bu anayasada din, dil, mezhep üzerinden ülke bölümlere ayrılır.

Otonom yapılar oluşturulur. Barış hocamın çok güzel direkt oraya temas ettiğini söylüyorum. Bugün Suriye'de de aynısını yaşıyoruz. Büyük Ortadoğu Projesini muhafazakâr, mütebedeyyin, efendime söyleyeyim İslami dini değerleri ya da dini hassasiyeti yüksek olan arkadaşlarınıza anlatın.

Bugün Büyük Ortadoğu projesinin bir tane de yegâne amacı vardır. İsrail'in huzuru, İsrail'in güvenliği, İsrail'in refahıdır. O yüzden bu mevcut iktidarın bu kayıkçı kavgasının, aynasını tutmakla mükellef olan da sizlersiniz ve bizleriz.

Bugün Suriye'de yaşanan hadise artık komşumuzun adı Suriye değildir.

Komşumuzun adı İsrail'dir. Biraz hafızalarınıza zorlarsanız geçtiğimiz Eylül ayında İsrail Dışişleri Bakanı PYD / YPG unsurlarından 50.000 kişiye vatandaşlık vereceğini ifade etmişti.

Hatırlayın lütfen. Dolayısıyla şimdi Şam'a bir top atışı mesafeye gelmiş karakollar kurmuş bir İsrail'den bahsediyoruz.

Dolayısıyla tüm bu gelişmelerle ilgili Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne, Türkiye yüzyılı döneminde, tırnak içinde söylüyorum bu dünya lideri ve dünya liderinin koalisyon ortaklarının olduğu bir dönemde şu tebligat yapıldı. Suriye'nin kuzeyinde bir terör devleti oluşturulacak. Siz de buna müsaade edeceksiniz. Gerekirse hamilik yapacaksınız.

Bunlar da dediler ki ya yapacağız da biz bunu nasıl izah edeceğiz? Düşünüyorlar, taşıyorlar, düşünüyorlar, taşıyorlar.

Durun o zaman biz buna bir kaplama yapalım. Bir kamuflaj yapalım.

Nedir o kamuflaj? Kürt meselesi.

Bravo. Yani 23 yıl memleketi yönet aklına gele gele, Kürt meselesi. E peki nasıl anlatacağız bunu?

Barış. Utanmadan barış. Barış için bir savaş gerekir.

Savaş mütekabiller arasında olur. Yani Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile bir başka devlet arasında olur. Ya da Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yurttaşları arasında o ya da bu sebeple bir iç savaş vardır. O iç savaşın barışından bahsederiz. Benim bildiğim bu memleketin şu an hatta 30 yıldır savaşta olduğu bir başka ülke yok. Kendi yurttaşlarımızın da birbirlerine karşı mücadele içinde oldukları bir savaş söz konusu değil. O zaman bu neyin barışı? Hele ki bu barışla alakalı muhatap; terör hükümlüsü. 1984 Eruh baskını. 1991'e kadar Türk Cumhuriyeti Devleti PKK'ya terör örgütü diyemedi.

Silahlı cemiyet dedi. Çünkü Türk Ceza Kanunu tanım bu. Terör diye bir tanım yok. Biraz önce hocamın Yavuz Sultan örneği gibi. Yani öyle bir tanım yok.

Terör diye bir şey bilmiyoruz. 1991 yılında Terörle Mücadele Kanunu çıktı.

Yani 1984 Eruh baskını 2025 yılına kadar yani 40 yıldır 41 yıldır Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin terör ve mücadele deneyimi var. Askerin, polisin, istihbaratın hakimi, savcının, Yargıtay'ın, Danıştay'ın hepsinin terörle mücadele deneyimi var.

Şimdi geldiğimiz noktada önermeye dikkat edin. Bir terör örgütünü kuran, yöneten, infaz etme emri veren bir köpek, İmralı'daki bir köpek bugün Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin millî egemenliğin tecellisi olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ulak gönderiyor. Gönderdiği ulaklar Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yurttaşlarının verdiği oylarla milletvekili seçilmiş ve bunları mecliste grubu bulunan İyi Parti dışında bütün partiler kabul ettiler.

Eş zamanlı İyi Parti ile ilgili algılar şöyle: İşte efendim milliyetçisiniz. Milliyetçi blok oluşturun.

Kardeş biz önce cumhuriyetçiyiz. Milliyetçilik, cumhuriyeti kuranların temel felsefedir. Cumhuriyetçi olmamızın temel unsurudur milliyetçiliğimiz. Biz aynı zamanda laikiz. Biz aynı zamanda devletçiyiz. Biz aynı zamanda inkılâpçiyiz. Biz cumhuriyeti kuran tüm felsefeleriz.

Bu ülkede sağa eşit mesafedeyiz, sola eşit mesafedeyiz. Yukarıya da eşit mesafedeyiz, aşağıya da eşit mesafedeyiz. Türkiye'nin merkezi, kalbi, vicdanı ve Türkiye'nin geçmişi, o geçmişten ders çıkaran ve asla o hatalara tenezzül etmeyecek Türkiye'nin geleceğiyiz. İyi Parti olarak bizim durduğumuz ve kendimize istikamet çizdiğimiz nokta budur.

Şimdi geldiğimiz çizgide burada bütün hikâye Suriye'nin kuzeyinde kurulacak devletle ilgili Türk milletin algısını dağıtmak. 7 yıldır bunların bilinçli olarak yönettiği ve batırdığı bir ekonomiden bahsediyoruz. Her seferinde ağalar, paşalar çıkıyor. Efendim eski Türkiye, eski Türkiye. 23 yıldır bu memleketi bunlar yönetiyor. Eski Türkiye'dekileri 80'ler, 90'lar diye tanımladıkları dönemden en uzun ekonomik kriz al bugüne kadar ki en ciddi ve en yıpratıcı ekonomik kriz 2001 krizi 14 ay sürüyor. Biz 2018'de tanzim satışlarla başlayan genel seçimin hemen sonrasında dövizle, döviz kurlarında hareketlilikle başlayan 7 yıldır bitmeyen her gün

derinleşen bir ekonomik krize mahkûm. Bu ekonomik kriz boynumuza kement gibi geçirildi. Emeklilerimiz, emekli dediğiniz zaman sadece 14.500 liraya mahkûm edilmiş insanlar değil.

Emekliler bu ülkede Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tecrübeleridir.

Onlar emekli olana kadar Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin reflekslerine yön vermiş kişilerdir.

Milletvekilleri, kamu görevlileridir, bürokratlardır, emekçilerdir. Ama onlar devlet olma vasfınızı ve o millî kimliğimizin inşasındaki ve muhafazasındaki değerlerdir. Onları 14.500 liraya mahkûm ettiler. Asgari ücretlileri, açlığa mahkûm ettiler. Gençlerimizin umutlarını yok ettiler. Kadınlarımızın güvenlik algılarını yerle bir tarumar ettiler. Ve bu ülkede herkes şu an sadece ve sadece hayatta kalmaya çalışıyor. Hayatta kalmaya çalışan bir toplumun millî kimliğini de üniter devlet yapısına da rahmetli anam derdi ki oğlum 21. yüzyıla bir ülkeyi topla tüfekle işgal edemezsin. Yozlaştırarak işgal edersin.

O yozlaşmaya ilişkin burada bizim namusumuz, şerefimiz, onurumuz, hasiyetimiz millî kimliğimizden geldiği için orada yozlaşmıyoruz ama bizi hayatta kalmakla meşgul ettikleri için Türkiye'deki bu iğrenç senaryolar karşısında toplumsal bir tepki henüz hâlâ söz konusu olmadı. Bu hepinizin içini acıtıyor. Bizi de üzüyor ama bu bizim azim ve kararlılığımızı ortadan kaldırmıyor.

Bakın bu hain terör örgütü geçenlerde bir deklarasyon yayınladı. Bu deklarasyonda Lozan, Lozan'dan itibaren Türkiye Cumhuriyeti Devletin Türk milletinin Türkiye Cumhuriyeti Devleti hükümetlerini, Türkiye Büyük Millet Meclisinin Türkiye yargısının Türkiye'nin tüm kurumlarının Kürtlere asimilasyon, soykırım, imha ve inkâr politikası uyguladığını ifade etti.

Yerel ve muhalif, yandaş ve muhalif hiç fark etmeksizin bütün televizyon kanalları bu paçavra açıklamayı aldı televizyon ekranına yazdı. Ya ben mi yanılıyorum? Kurban olayım bir elinizi vicdanınıza koyun.

Bu PKK terör örgütü hala fiilen bir terör örgütü değil mi ya? Evet. hâlâ bu adamlar terör örgütü değil mi?

Yani ben kendimi feshettim deyince ticaret sicil gazetesine mi düşüyorlar bunlar? Nereden düşüyorlar?

Bugüne kadar televizyonlarda Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde o zaman ben milletvekili değildim. Böyle meclisteki konuşmaları seyrettiğimde şu meşhur cümle vardı. Efendim aranızda terör örgütü ile mesafe koyun. Sonra kürsüden şu meydan okuma vardı.

PKK'ya terör örgütü de yahu arkadaş 20 yıl aynı terör örgütüne, terör örgütü deyip aranızda mesafe koyun. Vallahi billahi bu partiye AK Parti ve MHP'nin bir fikir amaç eylem birliği içerisinde bunlar bir örgüt değilse, eğer bunlar bir örgüt değilse DEM Parti ile bunlar arasındaki mücadeleyi, bunlar arasındaki ilişkiye bakınca Dem Parti kazanmış.

Doğru. Dem Parti, terör örgütüne terör örgütü demedi. Bunlar terör örgütüne barış güvercini çıkartmak için el uzatıp Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni terör örgütü gibi aşağılık bir yapıyla eşitlemeye cüret etti.

Terör örgütüne, terör örgütü demeyen DEM parti avanesine, bunlar mesafe koyun derken kendileri terör örgütünde mesafeyi sıfır noktasına indirdi.

O yüzden kimlik dediğimiz zaman kişinin kendisine ilişkin algısı ve toplumun kişiye ilişkin algısı diye tanımlanıyor literatürde. Ama bir üçüncü tanım daha var. Kişinin kendini nasıl tanıttığı da bir kimlik problemi, bir kimlik durumu. Dolayısıyla bugün Türkiye'de Türk milleti olarak anayasal kavramda vatandaşın bir tane sorumluluğu var arkadaşlar. Devlete sadakat yükümlülüğü.. Bunun karşılığında anayasa vatandaşın değil devletin vatandaşa olan sorumluluğunu ve yükümlülüklerini düzenler. Vatandaşın bir tane sorumluluğu var. Sadakat yükümlülüğü. Dolayısıyla hangi dinden, hangi dilden, hangi mezhepten, hangi etnisiteden olduğunuz tartışılmaz. Anayasal anlamda bak devletinize sadık mısınız değil misiniz?

Şimdi biraz önce not aldım. Barış hocam konuşurken terörsüz Türkiye diye bas bas bağıyorlar ekranlarda ellerinden çubuklar tek noktada kendilerine verilmiş metinleri ezber okuyan sözde yorumcular.

Biz İyi Parti olarak terörsüz Türkiye denen bu ahmakça kavramı reddediyoruz. Cümlemin devamıyla ilk cümlemin ilk yarısını bağlamını da kopartmaya çalışanlar elbette olacaktır. Bu seçkin hazırunun ile birlikte biz adil, demokrat, hukuk devletine sahip, özgür ve zengin bir Türkiye istiyoruz. Zaten böyle bir Türkiye ancak terörsüz Türkiye olabilir. Peki terörsüz Türkiye safsatasıyla teröristleri başlarına taç edip teröristleri kendilerine muhatap alanlar Türkiye adaletten, hukuktan, demokrasiden ve özgürlükten yoksunken ve Türkiye her gün fakirleşiyorken neyi kast ettiklerinin farkında olmadığımızı mı zannediyorlar?

O yüzden bu rezil propagandanın, bu rezil sürecin tamamen karşısında olacağımızı ifade ediyorum. İhanet süreci bu. Tabii benim kendi yorumum ama vatana ihanet için üç unsur gerekiyor.

Bir meşrep genişliği bunlarda var. İki cüret bunlarda var. Ama üçüncüsü akıl gerekiyor. İşte o yok. Üç unsurdan biri yoksa bunları vatani ihanet etme kabiliyeti yok. Bunlar siyasetlerini akıl üzerine değil kurnazlık üzerine inşa ettiler. Evet bugün iktidar olmayabiliriz. Hiçbir zaman da iktidar olmayabiliriz.

Ama bizim taviz vermeyeceğimiz şey onurumuz, şerefimiz ve sahip olduğumuz en kıymetli şey aklımız. Kurnazlık her zaman kazanır kısa vadede. Ama her hikâyenin sonunda akıldır galip gelen. O yüzden bunların bu kurnazlıkları, siyasi kurnazlıkları, siyasi dolandırıcılıkları ve iletişim ve manipülasyon çabaları bu sefer geldi duvara tosladı. Öyle bir duvara tosladı ki bizi biz yapan değerler hepimizin içerisinde saklı. Evet. Günlük hayat telaşesi içindeyiz ama belli zamanlar ve belli dönemler var ki biz o hayatları da o haneleri de o sevdiklerimizi de geride bırakıp gerekli mücadeleyi veren ve bu mücadele uğruna canlarını ortaya koyan insanların o ataların çocuklarıyız.

Bunlar öyle bir yere çomak sokmaya cüret ettiler ki artık o çomak ellerinde. Ne bir adım ileri gidebiliyorlar ne bir adım geri gelebiliyorlar. O emperyalist güçlerin dizayn etmeye çalıştığı yapıda güya terör örgütü PKK kendini fesh edecekmiş. E kardeşim siz bize yıllardır bu PKK'nın arkasındakilerin İsrail olduğunu ifade etmiyor musunuz? Bunu Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Cumhurbaşkanı, Başbakanı, İçişleri Bakanı, Millî İstihbarat Başkanı, Dışişleri Bakanı, Emniyet Müdürü, Emniyet Genel Müdürü,

Adalet Bakanı söylemiyor muydu? Terör örgütü kendini sözde fesh ediyormuş. Amerika'da mı fesh ediyor kendini? İsrail'de mi fesh ediyor?

Diğer emperyal yapılar da mı fesh ediyor?

Biz PYD, YPG diye bir şey tanımıyorduk.

Siz tanıyor muydunuz hocam? Biliyor muydunuz? 2009'da, 2010da 2011'de siz duydunuz mu? 2007'lerde, 2005'lerde çıktılar dediler ki PYD, PKK'nın koludur. Tamam. Kim dedi bunu? Türkiye Cumhuriyeti Devletinin başbakanı, bakanı, Millî İstihbarat Başkanı. Şimdi tık yok. Onlarla ilgili konuşmuyorlar.

Bakın diyorum ya size bunlar kurnaz. Bunlar kurnaz. O yüzden bu kurnazlığı, bu kurnazlığı bazen öyle akrep kendi kendini sokar ya. Ha bunlar o akrep gibi kendi kendini sokmaya doğru gidiyorlar. Şimdi bizim birinci vazifemiz 100 yıl önce Atatürk'ün gençliğe vermiş olduğu vazifedir.

Atatürk öyle büyük bir liderdir ki, daha o günden tedbiri elden bırakmamış, vazifeyi bir yere söyleyip onu hafızalarda kaybetme ihtimaline binaen yazmış

Gençliğe hitabeyi. Ve o günden itibaren her jenerasyona hitap olarak yazmış ve bugünü kelime kelime, satır satır, vaka vaka görmüş. Almanlar diyor ya dünyanın her tarafında büyük siyasi dehalar vardır, askeri dehalar vardır, politik dehalar vardır. Ancak bu üç unsuru tek vücutta birleştirdiği sadece Mustafa Kemal vardır. O da Türklerin lideridir. Biraz önce Fahrettin abi adaletle ilgili örnek verdi. Bugün Türkiye'nin temel sorunu Hukuksuz, demokrasi yoksunu, özgürlüklerden yoksun, adaletsiz bir ülke haline gelmemizdir. Yöneticilerin adalet duygusu yoktur. Yöneticilerinin alt kadrosunun adalet duygusu yoktur.

Dolayısıyla toplumun da adalet duygusu git gide erimektedir.

Yani adaletsiz bir toplum haline doğru dönüştürülüyoruz. Dönüşüyoruz demiyorum.

Dönüştürülüyoruz. Günün sonunda bugün Kürt çocuğu da yatağa aç giriyor. Türk çocuğu da yatağa aç giriyor. Kürt emekli de bu ülkede yaşamaya çalışıyor. Türk emekli de bu ülkede yaşamaya çalışıyor.

Bir laf tutturmuşlar. İçinizde Türkçe öğretmeni vardır herhalde. Ya yurttaş dediğin zaten işlemlik ekine sahip olan ve eşitliği için de barındırmaz. Eşit yurttaşlık diye kendi kafalarına göre kavram uydurup her 6 ayda bir o kavram üzerinden muhabbet etmeye çalışıyorlar.

Vatandaşı propaganda. Eşit yurttaşlık diye bir kavram olmaz. Yurttaş ve vatandaş zaten eşittir. Ha fırsat eşitliği diyorsanız onu konuşalım.

Kürtün bir sorunu varsa konuşalım.

Çözmeyen de namerttir. Türkün sorunu neyse Kürdün sorunu, Alevinin sorunu neyse Sünninin sorunu. Bu ülkeye vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkesin sorununu çözmek Türk siyasetinin asli önceliğidir ve vazifesidir. Ama bunun metodu tüme varım değil.

Yani hepimiz hukuku, hepimiz adaleti, hepimiz özgürlüğü, hepimiz demokrasiyi, kendi organizasyonlarımızla işte Alevi arkadaşlar bir taraftan, Sünni arkadaşlar bir taraftan, Türkler, Kürtler bir taraftan o dehlizlerde kaybolup birbirimizle karşı karşıyayız.

Önce memlekette hukuka işlerlik kazandıracaksınız. Demokrasiyi tam ve kamil uygulayacaksınız. Özgürlükleri saçaacaksınız. Adaleti tesis edeceksiniz.

Bunun sonucunda hala bu memleketin herhangi bir yurttaşının bir sorunu, bir derdi varsa işte o zaman özelde buna eğilip çözeceksiniz. Yoksa siyaseti kompleks üzerinden inşa edip siyaseti kompleksler üzerinden inşa edip o siyaseti o kompleksler üzerinden de devam ettirmeye çalışırsanız en son gider duvara tostlarsınız. O yüzden Sayın DERVİŞOĞLU ile birlikte İyi Parti'nin eski yeni milletvekilleri, İyi Parti'ye kızgın küskün olan diye bir tanımlama yapmıyorum. İyi Parti bir ruhtur, bir bayrak yarışdır.

Birlikteliktir, mücadeledir. Bugün hepimizin kenetlenmesi gereken bir zaman ve mekândır. O yüzden yaptığımız şey bu bir siyaset değeridir. Bunu tekrar ifade ediyorum.

Durduğumuz yerin, aldığımız kararların bedeli vardır. Ama inanın vallahi, billahi, tallahi bütün o bedelleri ödemeye ant içmiş bir şekilde bu mücadeleyi veriyoruz.

Tıpkı sizler gibi ve sizlerle beraber.

Sağ olun, var olun.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Sayın POYRAZ'a çok teşekkür ediyorum. Şimdi soru cevap bölümünde izniniz olursa 5 tane soru alacağım. Soru soracak arkadaşımız da hangi değerli konuşmacımıza sormak istediğini de söylerse iyi olacaktır.

Ondan sonra da panelimizi sonlandıracağız.

Buyurun efendim sorusu olanlar.

Buyurun.

Soru;

Eskiden, terör örgütünden yardım bekleyen şerefsizdir namussuzdur diyenler bugün de terör örgütünden destek bekliyorlar. Bu konu da ne söylemek istersiniz .

Uğur POYRAZ;

İyi Parti Genel Sekreteri

Çok anlamlı bir soru ama sorunun içinde zaten cevabı var. O cümleyi sarf edenler, kendilerine yakıştırıyorlar galiba. Ya bu devlet ciddiyetiyle alakalı bir durum. İşte bugün Türkiye'de maalesef her döneme göre şekillenen bir devlet aklı olduğunu ifade ediyorlar. Bu devlet aklı falan değil. Bunun adı devletin adını kullanarak ahmaklık etmektir. O yüzden bizim için bunun bir karşılığı yoktur. İşte, siyasette sizi var eden değerler ve ilkeler değil, sizin var olmanıza sebep olanların değer ve ilkelerini kendinize kılavuz oluşturursanız Bugün her vatanseverin kınadığı bu noktaya doğru kendinizi felakete sürüklersiniz.

Teşekkür ediyorum.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Buyurun Yılmaz Bey. Bir dakika.

Mikrofonla, mikrofon orada.

Yılmaz İnan, Dış Ticaret Müsteşarlığında uzman müşavir olarak görev yapmış, yurt dışında da müşavirlik yapmış kardeşimiz. Buyurun.

Soru;

Ben Türkmenistan'da görev yaparken, müşavir olduğum dönemde, Devlet Bahçeli Türkmenistan'a geldi, 3-4 gün da kaldı. Devlet Bahçeli ile 30 yıldan daha fazla tanışmamıza rağmen bir defa sarılıp birbirimizi öpemedik. Ama mecliste gitti, Ahmet Türk'ü öptü.

Ya ben milliyetçi bir Kürdüm. Türk vatandaşıyız hepimiz tabii.

Sen, milliyetçiysen niye gidiyorsun Ahmet Türk'ü öpüyorsun. Başka şeyler de var. Fazla zaman da almayayım ama bir şeyi çok merak ettim. Onun cevabını da bulamadım. Bulsam burada sormazdım.

Bu Meral AKŞENER niye oturdu? Niye kalktı?

Uğur POYRAZ;

İyi Parti Genel Sekreteri

2-6 Mart sürecini hızlıca anlattım. Bunu defalarca anlattık. Ben de defalarca anlattım. Rastlamamış olabilirsiniz. O yüzden hemen ifade edeyim. 2-6 Mart süreci içerisinde altılı masanın bir temel ilkesi vardı. 6'lı masa oy birliğiyle karar alır ve oy birliği ile kararı uygulardı. 2-6 Mart arasında Sayın AKŞENER o dönemde diğer partilerin genel başkanlarıyla cumhurbaşkanı adayı konusunda mutabık olmadığı için bir oy birliği oluşmamıştı.

Oy birliği oluşmayınca oy birliği ile alınması gereken bir karar. oy birliği olmamasına rağmen deklare edilme ihtimalinin doğması sebebiyle Sayın AKŞENER böyle bir karar aldı. O dönemki yöneticileriyle. Daha sonra burada oy birliğiyle bunu tesis etme kararını tekrar ifade ettikleri zaman da Sayın AKŞENER, tekrar masaya oturdu. Konu bir organizasyonun, bir ortaklığın, bir ilişkinin temel kurallarının ve temel felsefesinin istihsal edilmesiydi. Bunu da o zaman kamuoyuyla paylaşmıştık.

Bir soru daha,

Türkiye'nin partilerinin içinde o zaman en iyi kadrolar İyi Partiydi. Hiç mi bunlarla istişare yapmadı da o masaya öyle oturdu?

Uğur POYRAZ;

İyi Parti Genel Sekreteri

Abi şu an Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin sınırlarının güneyinde bir terör devleti kuruluyor. Memlekette insanların anası ağlıyor. Şu an Mustavat Dervişoğlu'nun liderliğinde bir mücadele veriliyor. Bence bu sorular yerine Mustavat Dervişoğlu'na ilişkin sorular sorun, şu an ne yaptığımız ile ilgili sorular sorun lütfen.

Soru;

Konuşmacılardan hangisi Timuçin Bey de üzerine alabilir? Hangisi alırsa alsın yakın geçmişte yani bir hafta olmadı daha Amerika Birleşik Devletleri yetkililerinden birisi yakında Suriye'de iç savaş çıkabilir dedi. Bu nasıl yorumlanabilir?

İki, benim şahsi kanaatim şu an itibarıyla ki o konuları araştıran biraz bilen birisi olarak söylüyorum. Suriye'de ismi Arap Suriye Cumhuriyeti olabilir, şu olabilir önemli değil. Bir Kürt devleti kurulmuş durumdadır diyorum. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Barış DOSTER;

Önce ben söyleyeyim arkadaşlar. Sonra Uğur Bey, daha sonra da sevgili Timuçin. Türkiye'de benim açılım 2 dediğim ama pek çok kişinin terörsüz Türkiye falan dediği süreçte Esat dönemi Suriye'sinde bizim bir ABD bir de Rusya komşumuz vardı. İranla da aramızda bir tarihsel gerilim bir dengeli rekabet vardır. Peki şimdi Rusya yok. Ukrayna'ya odaklandı. İran'ın bayağı karizması amiyane tabiriyle bozuldu.

Peki kim var şu anda? İsrail var. Bu bir. İki, Barzani Irak'ın kuzeyinde, bakın kuzey Irak demiyorum. Terminoloji önemlidir. Şimdi değindim. Irak'ın kuzeyinde 2017 yılında bir bağımsızlık referandumu yapıldığında ilk tanıyan devlet olacağız diyen devlet hangisiydi? Barzani'ye sen ilan et. Biz tanıyacağız diyen İsrail idi. Tabii ki, bağımsızlığını ilan edemedi, ettirmedik. Şimdi gelinen noktada İsrail, ABD Başkanı TRUMP'ın önceki 4 yılında tanıdığı üzere Golan Tepeleri'ndeki İsrail varlığını tanımıştır. Orayı geldi ele geçirdi mi zaten kendi toprağım diyor.

Bizim teknik tabirle tarafsız bölge ya da tampon bölge dediğimiz yere geldi ve geldiği yere yerleşti. Az evvel Uğur Bey de dikkat çekti. Şam'a top atışı mesafede. Şam'a 15-20 km kadar yaklaştı mı? Yaklaştı.

Dürzileri, bağımsızlık ilan etmeleri yönünde teşvik ediyor mu? Ediyor.

PKK, PYD, YTK terör örgütünün ABD ile beraber en önemli iki üssünden biri, İsrail mi? İsrail. ABD'ye baktığımızda 6 ay evveline kadar terör örgütü HTŞ'nin başına 10 milyon dolar ödül konmuş terörist lideri dediği o zaman Colany di. Şimdi Ahmet El ŞARA. ABD başkanı ne diyor? Akıllı çocuk, yaman çocuk. Arkadaşlar bu sürecin yani son 3-4 aydır yaşadığımız, içinden geçtiğimiz sürecin açık ara, amasız fakatsız en fazla kazanan devleti kim? İsrail.

Tablo bu kadar net geldi. Hâlâ kalkıp Suriye şehirlerine acaba plaka numarası dağıtmanın bir anlamı var mı diye soruyorum. Ben şimdi mikrofonu Sevgili Timuçin Hoca ya bırakıyorum.

Prof. Dr. Timuçin KODAMAN;

Plaka numarası dağıtmanın bir önemi var tabii ki Tabanını, seçmeni ikna ediyor. Çok özür diliyorum tatmin ediyor açık söyleyelim tatmin ediyor seçmeni. Ama esas soruya gelelim. Buradan iş çıkabilir mi çıkabilir. Daha ufak devletçiklere bölerler. Anayasalarda şunu yapmayabilirler belki.

İşte Cumhurbaşkanı Türk olacaktır, Nusayri olacaktır. Başbakan, Dışişleri Bakanı Kürt olacaktır.

Peki Anadolu'dan, MİT tırlarıyla Suriye'deki Türkmenlere yardım yapmıştık değil mi? Suriye'deki Türkmenler ne aldı? İki tane ordunun belli kısmı komutanlığı haricinde ne aldı? Kuzey güney yapılanması yaptılar. Orduda.

Tabii Türkmenlerden hiç bahsedil mi? Ben duymuyorum. Yok. Türkmenler yok.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Hakan Bey,buyurun..

Soru;

Teşekkür ederim. Sorum daha çok Timuçin Bey'e olacak.

Panelimizin konusu kimlik sorunu. Bu bence, biraz daha farklı tercih edilse iyi olacaktı. Çünkü kimlik sorunumuz var gibi algılanıyor ki sizde millet var mı diye sordunuz. Kimlik tartışılmaya açılmış vaziyette. 23 yıldır Türkiye'de Türk kimliğine, Türk adına düşman olan bir ideolojiyle yönetilen millet var. Ve bu millet bunun tesiri altında kalmakla birlikte %50'si hayır diyebilecek şekilde bu yönetime cevap vermiş vaziyette. Ben Türküm diyor. Anıtkabir milyonlarla dolup taşıyor. Evet. Modern manada batılı terminolojiyle baktığımızda Fransız İhtilalinde ortaya çıkmış bir millet tanımı daha çok konuşuluyor.

Ama Bengütaşlarda da Türk var. Bir Türk milliyetçisi olarak büyük bir ihtimalle eminim daha doğrusu Timuçin Bey de birkaç bin yıllık Türk milletinden bahsedilir bahsedecektir. Kendisi de Türk milliyetçisidir. dolayısıyla burada milletin Türk milleti 24 anayasasında ortaya çıkan Türkiye ahalisine Türk denir. Türk milleti Türk halkı ve Kürt halkı Çerkez halkı diğer halklar halkların bileşkesi olarak tanımlanacaklarına yardımcı olmaz mı?

Türkiye'de şu anda 66. maddedeki Türk tanımını değiştirmeye güçleri yetmedi. O zaman 6. maddedeki anayasanın 6. maddesindeki hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir. Devam eden paragrafta Türk milleti egemenliğini organları eliyle kullanır diye devam ediyor. Türk milletin tarifini değiştirmeye çalışma var.

Dolayısıyla bizler, bizim gibiler, siyaset ve akademi, sivil toplum böyle bir tartışmaya karşı çıkmayı daha stratejik anlamda doğru olmaz mı diye söylüyorum.

Prof. Dr. Timuçin KODAMAN;

Ben hâlâ sizinle aynı fikirdeyim. Millet var mı diye sorana şunu söylerim:

18.06.2025 14:18 - Avaz Bşk. Şerafettin Deniz: dikkat ettiyseniz aydınlar ne diyor? Mesela milletvekillerimiz aydın değil mi bizim? Aydın sınıfımız, elit sınıfımız milletvekillerimizden ses geliyor mu?

Millet olsa hepsinden ses gelirdi. Sadece ifademde bunu soruyorum.

Yoksa ben demin konuşmamda da söyledim. Türk milleti kurulmaya çalışıldı, inşa edildi. 5000 yıllık Türk milletinden de bahsedersiz ama bu biraz anokronik hata olur. Çünkü millet kavramı yok o zaman. Hepsi bir arada mı? Bir konfederasyonun içindeler mi? Bu başka bir tartışma konusu. Yani bizim o zamanki devlet yapısından falan başka bir şeyden bahsediyorum. Burada Millî Eğitimden bahsettik. Mustafa Kemal Atatürk'le başlayan ve kurulmaya çalışılan kısım ne oldu? Biz Millî Eğitimde ne öğretiyoruz? Bir millet tabiri var mı? Yani mesela çok basit.

Eee, ben burada mesela başkanına desem ki mesela Fahrettin Bey demesem de bu adam desem nasıl algılanır?

Ahlaksızca algılanır. Devletin adını koyamayanlar var ya bu devlet, bu millet, bu işaret sıfatıyla gösteriyorlar ve buradan Millî Eğitimleri de aynı pozisyonda. Sorun milletsizleşmeye başlayacak.

Korkuyorum dedim bu arada. Öyle de demedim. İnşallah ölmeden önce görmem falan dedim. Sürecin adı yok milletin adı yok. Tek millet. Evet teşekkür ediyorum efendim.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Soru alacağım.

Önde var abi. Sen kaldın arkada.

Buyurun siz.

Buyurun.

Soru;

Şunu sormak istiyorum.

Yeni kurulan Türkiye Büyük Millet Meclisine özellikle doğudan Güneydoğu'dan gelen milletvekillerimizin Lozan'a giden heyetimize çok büyük bir destek verdiklerini biliyoruz.

Özellikle meclis konuşmalarının bu konuyu kitaplaştırdığı güzel bir eseri okudum. Anladığıma göre iki milletvekili ismini yanlış hatırlamıyorsam biri Şeref Beydi ve daha diğerleri burada Lozan'a giden heyetimize gerçekten çok büyük bir destek verdiler. Hatta dönüp geldikten sonra meclis konuşmalarına da büyük destek verdi. Gittikten sonra arada bir kopukluk oldu. Bu kopukluk neden kaynaklandı? Bugünkü kimlik sorunumuza yansıtılar.

Bunu sizden cevaplamasını istiyorum.

Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Barış DOSTER;

Şimdi o dönemin meclisi rahmetli, mütefekkir, münevver, büyük bir düşünür ve şairimiz, edebiyatçımız. Bende de emeği, etkisi çoktur. Ruhu şad olsun. Akil Ayhan'ın tanımıyla yıldız hilal ve kalpaktan oluşan bir meclis idi. Yani yıldız neyi simgeliyor? Hilal neyi simgeliyor ve Kalpak neyi simgeler?

Hepimiz biliyoruz değil mi? Bir kısmı bunların Türkçüler ama hani İsmail GASPRALI, Zeki Veli TOGAN, Sadri Maksudi ARSAL, Ziya GÖKALP o Türkçüler. Bir kısmı gerçekten Anadolu'nun Müslümanları ayakları bu topraklara basan millî gerçekten moda deyimle değil

gerçek özlüyle muhtevasıyla yerli ve millî Müslümanlar mütedeyyinler. Değil mi? Mehmet Akif ERSOY gibi dönemin Ankara müftüsü ve Müdafaa Hukuk Cemiyeti Ankara şubesi reisi Rifat BÖREKÇİZADE Hoca efendi gibi ki ilerleyen yıllarda Diyanet İşler başkanı olacak.

Şimdi o kadro böyle bir kadroydu ve hatta İngiliz televizyonu özellikle o dönemin Kürt mebuslarına, Kürt toprak ağlarına kanca atıp ya bak bu Lozan heyeti İsmet Paşa riyasetindeki bir Lozan heyeti sizi temsil ediyor mu diye araya kanca atıp kafalarını karıştırmak istediğinde Timuçin bu işleri benden iyi bilir. Babası zaten bu işlerin çok iyi üstadıydı. Bayrak hoca ruhu şad olsun. Açıklama yaparlar.

Derler ki bu heyet bizi de temsil ediyor derler. Bu heyet tam bizim de heyetimizdir derler. Yani o özellikle bir kısmı da Lozan'dan sonra Misak'ın bir parçası dışarıda kalacak diye TBMM'de kavga çıkarmıştır.

Yani o biraz sindirimi zor bir şeydir.

Çünkü o süreçte hala Misak-ı Millî'nin dışında kalan vilayetlerden TBMM de mebusu olan yerler vardı. İşte orada kavga çıkacaktır.

Yani TBMM için de Evet. O dönem gerçekten bir galip meclisin, kurucu meclisin ki bir kısım mebusları cephede savaşmışlardı. Onlar çift renklidir zaten. O yüceler yücesi olan istiklal madalyaları hem kırmızı şeriflidir hem yeşil şeriflidir. Biz neyi biliriz?

O kurucu o gazi mecliste et ve tırnak gibi olmuşlardır ve bütün yabancı provokasyonlara karşı kışkırtmalara kanca atmalara karşı Lozan'dan itibaren bir ulusal meclis, o bir kurucu meclistir. Şimdi dikkat ederseniz geçtiğimiz günlerde de eli kanlı emperyalizm destekli ayrılıkçı terör örgütü PKK terör örgütünün o fesih bildirgesinde de zaten ne vardı? Bir 1924 Anayasası'nın öncesi diyor. Yani 1921 Anayasası'na da bir atıf vardı. İki,

Asimilasyon diyor, soykırım diyor, imha ve inkâr diyor. Ha şimdi Lozan herhangi bir antlaşma değildir. Lozan bir kurucu antlaşmadır. Lozan sorgulandı mı? Lozan elektriğe açık hale geldi mi? Bu bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni uluslararası alanda müseccel bir devletler hukuku unsuru haline getirdiğinden dolayı bizim sadece siyasal, tarihsel değil hukuksal temellerimizde tartışmaya açılır.

Lozan'ın antitezi nedir arkadaşlar? Sevr'dir. Sevr. Biz zaten önemli hukukçularımızdan Sevr'i bir Mondros Mütarekesi'nden sonra 30 Ekim 1918-10 Ağustos 1920'nin Sevr'ini bir ahitname yani bir antlaşma olarak okumadık. Asıl biz, Sevr'i bir doktrin Türkleri geldikleri yere Orta Asya steplerine gerisin geri yollamanın doktrini olarak okuduk biz.

Sevr'i sadece bir antlaşma olarak okumadık. Siz Lozan'ı reddettiğiniz an, ideolojik olarak, tarihsel olarak karşımıza Sevr'i korsunuz demektir. İki, siz Lozan'ı reddettiğiniz an Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucu antlaşması olduğu için Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne sadece siyasal, tarihsel, toplumsal, kültürel ve ideolojik düzlemde değil, bunların yanında ve bunlara ek olarak hukuksal olarak da devletler hukuku düzeninde de savaş açıyorsunuz demektir ki o yüzden biz üniter devletimizi, ay yıldızlı bayrağımızı, dilimizi, vatanımızı,

toprağımızı nasıl savunuyor. Lozan'ın da aynı hassasiyetle, aynı kararlılık, aynı tutarlılık ve aynı duyarlılıkla savunmak zorundayız.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Hanımefendi buyurun.

Soru;

Bizim çocukluğumuzda, gençliğimizde millî bayramlarımız büyük coşkuyla kutlanırdı ve bayram törenlerinden sonra da TRT'de bir millet uyanıyor gibi filmler oynatılırdı. Biz çocukken büyük bir coşkuyla onları seyrederdik.

Şimdi millî bayramlarımız zaten unutturmaya çalışılıyor da zamanında Kurtuluş Savaşı döneminde işgal edildiği zaman topraklarımız bir millet uyanmış, Yedi düvele karşı savaş vermiş ve bağımsızlığını ilan etmişti. Şimdi Kurtuluş Savaşı öncesinden daha ağır bir durumda olduğumuzu düşünüyorum açıkçası. Üstelik devleti yönetenler, "Türklük diye bir şey yoktur. Türklük aslında bir sentezdir. Bütün milliyetçilikleri ayakları altına alıyorum gibi sözler sarf etti. Hepimiz oradaydık. Hepimiz duyduk bunları. Habur Kapısı'nda halaylarla o teröristler karşılandı. Devlet ayaklarına getirildi. Pişman olmadıkları halde pişmanlık yasasına yararlandırılıp ortalığa salındılar.

Şimdi benzer bir durumdayız. Hatta daha ağır bir durumdayız.

Ve ben çok merak ediyorum hala oy oranları çok yüksek.

Hani bu millet uyanıyor ya hani hepimiz milliyetçiyiz ya. Hani %99'u Müslüman ya. Ben çok merak ediyorum bu millet ne zaman uyanacak?

Uğur POYRAZ;

İyi Parti Genel Sekreteri

Bu bahsettiğiniz “bir millet uyanıyor” o dönem cumhuriyet değerleriyle bağdaşık iktidarın o dönemdeki eğitim, öğretim anlayışının bir tezahürüydü. Şimdiki iktidarın rotası çok başka. O yüzden aslında bu çelişki bununla alakalı. İkincisi biraz önce de konuşmamda değindim. Bizi hayatta kalmayla uğraştırıyorlar.

Toplumu hayatta kalmayla uğraştırıp bu açılım safsatasıyla Türkiye'nin güney sınırında terör devletinin oluşturulması gibi konulara toplumun hassasiyet göstermesi engelleniyor ve gölgeleniyor. Yani şu an insanlar hayatta kalmak için gözüne perde indirilmiş. Ellerindeki medya ve propaganda faaliyetleriyle de ipteki cambaza toplumun dikkatini yöneltmeye çalışıyorlar. Örnek veriyorum. Bütün unsurlarıyla birlikte o terör örgütünün o rezil açıklamasını ekranlarda olumladılar.

Olumladı ya. Adam son cümleye bakıyor işte fesh etmiş diyor. Bırakacak diyor. Oğlum yukarıda adam Lozan diyor, imha diyor, asimilasyon diyor, soykırım diyoruz. Bana diyor ki sen diyor terör örgütünün ne söylediğine ne bakıyorsun ki? Ulan terör örgütünün sözüne ne bakıyorsam, adamların feshettiğine niye inanıyorsun? Yani artık delirmiş bir yapıyla karşı karşıyayız. O yüzden yani karşımıza şöyle bir örnek vereyim. Biraz şey olacak ama kabaca olacak ama yani karşınızdakiler bir ağaca asılmış ben armudum diyor. Biz de normal zekâdaki insanlar olarak onun bir problemi olduğunu düşünüp devam etmemiz gerekirken hani ikna etmeye çalışıyoruz.

Bunlar ikna olmaz.

Bunlar vatani kupon arazi gibi gören, hiçbir millî aidiyetleri olmayan ve bundan sonra da gelişmeyecek, bu aidiyetleri gelişmeyecek bir grup .Anlatabildim mi? Dolayısıyla bunların tedavisiyle uğraşmaya bizim vaktimiz yok. Biz vatani, cumhuriyeti müdafaa vazifesini yerine getireceğiz.

Bununla ilgili şimdi son dönemde şöyle bir kamplaşmaya da bakıyorum. Biz temelde insanız. İnsan olmadan yurttaş, yurttaş olmadan da siyasi kamplara bölünemeyiz. Ama şu an Türkiye'de dikkat ediyorum Sayın Dervişoğlu'nun ısrarla ifade ettiği bir durum var. Diyor ki bütünleşik muhalefet, bütünleşik muhalefet, bütünleşik muhalefet ve İyi Parti ortaya bir tez koyuyor. Diyor ki, "Güçlenmiş parlamenter sistem." Niye diyoruz? Diyoruz ki bu sistem arızalı.

Bu sistem ve bu sistemin yarattığı bir tane tek adam var. Ona bağlı bir sürü tek adamcık var. Herkes tek adam, herkes. Dolayısıyla bu sistem değişmeli diyoruz. Muhalefetin diğer unsurları değişmesi gereken sistem kalsın. Biz adamı işleyelim diyorlar. Şimdi biz o yüzden topluma bunu izah etmeye çalışıyoruz. Arızalı bir sistem var. Devletin ve devletin unsurlarının, devletin vicdanının ve tecrübesinin bertaraf edildiği bir sistem var. Kişilerin istek, arzu ve güdülerıyla kararların alınıp uygulandığı bir sistem var. İşte Türkler uyanıyor. Sevmediği zaman sen bu filmde mahrumsun.

Resmi bayramlara karşı antipatiyle büyütüldüyse sen bu resmi bayramların kutlanmasından mahrumsun. Tekrar söylüyorum bak 30'lu 40'lı yaşlardaki çocuklar şu an memlekette genel müdür daire başkanı. 30'lu 40'lı yaşlar. Ya bunlar 23 yıllık AK Parti iktidarını bunlar İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ndeki dedelerin torunları, babaların oğulları. Ya bunlar 23 yıldır yokluk görmediler. Yokluk görmemiş bir adamın yokluğa çare, zorluk görmemiş bir adamın zorluğu kolaylaştırma iradesi olmaz. Bunların tek bir dertleri var. Kendi ideolojileri, kendi kartları ve kendi kudretlerini ve saltanatlarını devam ettirmek. Bunların işbirliğinin temel süjesi suç ortaklığı. O yüzden bunu fark edip bu farkındalık bu okumayı yapmak mecburiyetindeyiz. Bizim bizden başka dostumuz, bizim bizden başka sığınacak limanımız ve bizim bizden başka cesaret alacak omzumuz kalmamıştır. O yüzden o omuzları daha kıymetli, o gözleri daha ateşli ve o yürekleri daha büyük ve ferah tutmak zorundayız. Siyasi kampların zamanı değil, yurttaşlık bilincinin öne çıkma zamanıdır.

Cumhuriyetin çocukları olmanın ve öne çıkmanın zamanıdır. Bırakın ideolojileri, bırakın sağı solu cumhuriyetin çocukları olarak bir arada hareket etmek zorundayız. Memleketi düze çıkartıp, devleti yeniden ayaklandırdığınız zaman ayrılın tekrar siyasi kamplarınıza. Hiçbir problem yok. Temel değerlerinizi, siyasi ideolojilerin tüketmesine müsaade etmeden. Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Barış DOSTER;

Bir dakika arkadaşlar, araya girmeliyim.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti mi var? Türkiye Cumhuriyeti hükümeti mi var? Artık hükümete döndü. Şimdi hanımefendinin söylediği millet uyanıyor. Ben ilkokuldayken yahut da birçoğumuz için geçerli. Kızılay'ın zarflarını hiç dert etmeden ailelerimize götürüyorduk. Şimdi, Kızılay'a nasıl güveneyim ben? Çadır satan kurum. Var mı güvenilecek kurum?

Hocam üniversitene güveniyor musun? Güvenemezsin seni biliyorum da hocama 6 sene boyunca kadro vermediler ve televizyonda karşılıklı konuştuğumuzda adam biz çok demokratız dedi.

Neydi adamın adı? Senin dekanın vardı ya. Yani tekrar devlet haline gelmesi lazım sistemlerin. Arkadaşlar bir örnek vereyim. Şimdi dikkatimi çekti.

Benim için çok simgeseldir. Hepimiz lacivert çekip gri pantolon giymişiz. Çünkü bizler arkadaşlar anamızın babamızın mesleği, eğitimi, maddi durumu, banka hesabı ne olursa olsun, hepimiz cumhuriyet okullarında okuduk. Siyah önlük, beyaz yakalarla farklı okullarda okuduk. Çünkü cumhuriyet bizi eşitledi arkadaşlar.

Ben hala o cumhuriyeti savunuyorum. Teşekkür ederim.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Son soru. Abi kısa sor kısa sor.

Soru;

Sorum hemşehrime Barış Bey'e. Sağ olun. Var olun. Rahmetli babası doktor Beşir DOSTER. Aydın sorumluluğuyla yaşamış. Hepimizi fikirleriyle beslemiş, büyütmüş bir kültür abidesiydi. Kars'ı anlatan en güzel insandı.

Efendim benim sorum, anayasa tartışmaları gündemde. Önümüzdeki süreçte de bu hızlanacak. Şimdi 1924 Anayasası'nda Türkiye devletini kuran asli ve tabi unsur Türklerdir diyor. 1961 Anayasasında da bir değişiklik yapıldı. Orada da diyor ki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlık bağıyla bağlı olanlar Türkiye Cumhuriyeti vatandaşdır. Orada Türklükten söz edilmiyor.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşdır. Fakat buna rağmen bölücü hareketler ilerleyen süreçte de gelişti, büyüdü, devam etti.

1982 Anayasası'nda bu defa şimdi kıyamet onun üzerine kopuyor. Orada da deniyor ki Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes Türk'tür. Şimdi önümüzdeki süreçte Sayın milletvekilimiz Sayın hocamın anayasada bu istenen değişiklik olursa efendim kapsayıcı olsun diyorlar. Oysa Anayasanın 10. maddesi kapsayıcılığı oraya koymuş. Dil, din, cinsiyet, siyaset ayrımı yapmadan herkes kanunun önünde eşittir diyor. Bunu kabul etmiyorlar. Mesela o 66. maddedeki Türklüğü oradan çıkarın diyorlar. Kabul edelim ki çıkardık. Sizce Türkiye üzerinde vatanımız, toprağımız, üniter yapımız, millî birliğimiz üzerindeki oyunlar, iddialar bitecek mi? Asla bitmez. Sorun bu.

Tabii Azerbaycan Türklerinin olduğu yerde de şiir mahnı olmasa olmaz. Bahtiyar Vahapzade rahmetli Türk kimliği üzerinde oynanan oyunlara vurgu yapan çok güzel bir şiiri var. Onu size arz etmek istiyorum. Çok teşekkür ederim.

Prof Dr Barış DOSTER;

Zaten üstadım sorunuzun yanıtı içindeydi. Yani bir anayasada bütün talepler hayata geçse bile bu coğrafyada bu vatanı bizler olduğumuz müddetçe ve bu emperyalistlerin bize karşı olan öfkeleri bitmediği sürece her zaman biz, adı PKK olur, BKK olur, CKK olur bu mücadeleyi vereceğiz diye düşünüyorum. Teşekkür ederim.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Evet, başkanımız bir açıklama yapacak.

Bitiriyoruz arkadaşlar. Lütfen.

Şerafettin DENİZ;

Avaz Araştırma ve Strateji Merkezi Genel Başkanı

Açılış konuşmamda eksik bıraktığım bir iki hususu ve bir teşekkürü dile getirmek için söz aldım. Bir soru sormayacağım. Öncelikle ta İstanbul'dan, Isparta'dan gelen ve kıymetli vakitlerini bizlere ayıran ve çok kıymetli fikirlerini, düşüncelerini bizlerle paylaşan Prof. Dr. Barış DOSTER hocama, Prof. Dr. Timuçin KODAMAN hocama çok teşekkür ediyorum. Yine her davetimize sağ olsun eğer müsaitse, Ankara'daysa itiraz etmeden evet diyen, bizimle beraber olan İyi Parti Genel Sekreteri Sayın Uğur POYRAZ Bey'e çok teşekkür ediyorum.

Fahrettin Bey'e teşekkür etmeme gerek yok sanki. Çünkü bu organizasyonun sahiplerinden birisi zaten, hem onursal başkanımız hem kurucularımızdan biri ve bugün de moderatörümüz. Kendisine de çok teşekkür ediyorum.

Sözlerimin başında eksik bıraktığım şey şuydu. İlk defa böyle çok sayıda genç kardeşimizin olduğu bir panel düzenliyoruz. Genelde biraz yaşını almış dostlarımızla beraber oluyoruz. Ben İyi Parti Gençlik Kolları Başkanına ve onunla beraber olan bütün kardeşlerimize burada oldukları için çok teşekkür ediyorum.

Önümüzdeki dönemlerde bu gençlerimizle birlikte de daha güzel programlar yapacağız inşallah. Bunu çok istiyorum.

Saygıdeğer panelistler, ben bile enine boyuna Lozan'ı bilmiyorum. Üniversite mezunuyum, devlet memuruyum uzun süre bürokratik yaptım, 30 yıl sendikacılık yaptım. Genel Başkanlık yaptım. Siyaset ile hep ilgilendim. Şuan Avaz Araştırma ve Strateji Merkezi'nin Genel Başkanım. Bu organizasyonları arkadaşlarımla beraber biz yapıyoruz. Ben ve benim gibiler bile Lozan'ın Türkiye Cumhuriyeti Devlet için ne anlam ifade ettiğini, neden Lozan'a sahip çıkmamız gerektiğini dört başı mamur bilmiyorsak. Varın siz ortalama vatandaşın halini düşünün. Bu millete anlatamadık, anlattırmadılar ve bugün hep beraber olup biteni sadece seyrediyoruz maalesef.

Dolayısıyla bugün birilerinin Lozan'ı hedef tahtasına koymasına da şaşırılmamak lazım.

Allah aşkına 23 yıldır hiçbir üniversiteden bir tane üniversite senatosunun itiraz ettiği bir bildiri duydunuz mu? Bir açıklama duydunuz mu?

Şimdi bilim dünyası, akademi dünyası susarsa, siyaset dünyasının %90'ı başkalarının inhisarındaysa, toplumun ancak %10'luk bir kesimi direnç göstermeye çabalıyorsa, ortaya çıkacak olan tablo da sonuçta bu olur.

Fazla uzatmadan hepinize çok teşekkür ediyorum. İyi ki varsınız, iyi ki buradaydınız. Tabii ki gönül dostlarımız olmazsa, millî meselelerde hassasiyet gösteren arkadaşlarımız olmazsa bu tür toplantıların da olması mümkün değil.

Ben de sizleri alkışlıyorum. Allah razı olsun. Teşekkür ederim.

Moderatör

Fahrettin YOKUŞ;

Evet. Teşekkür ediyoruz. Bir teşekkürü de Azaflı Hukuk bürosuna bizi misafir ettiler.

Başkanımıza ve çalışanlarına çok teşekkür ediyoruz. Şimdi Avaz yönetimini buraya davet ediyorum. Bir resim alacağız. Avaz yönetim buyurun. Hadi arkadaşlar. Evet. Hemen Avazı alıyoruz. Arkasından protokolu çağırıyoruz.